

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI (UE) 2021/476

z dnia 16 marca 2021 r.

ustanawiająca kryteria oznakowania ekologicznego UE dla produktów z grupy twardych pokryć

(notyfikowana jako dokument nr C(2021) 1579)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2,

po konsultacji z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego,

mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 66/2010 oznakowanie ekologiczne UE można przyznawać produktom o ograniczonym poziomie wpływu na środowisko w ciągu ich całego cyklu życia.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 66/2010 stanowi, że szczegółowe kryteria oznakowania ekologicznego UE należy ustawić według grup produktów.
- (3) Decyzją Komisji 2009/607/WE ⁽²⁾ ustanowiono kryteria i związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji dla grupy produktów „twarde pokrycia”. Decyzją Komisji (UE) 2017/2076 ⁽³⁾ okres ważności tych kryteriów i wymogów wydłużono do dnia 30 czerwca 2021 r.
- (4) Aby lepiej odzwierciedlić najlepszą praktykę na rynku dotyczącą tej rozszerzonej grupy produktów oraz uwzględnić innowacje wprowadzone w okresie przejściowym, należy określić nowy zestaw kryteriów dla „produktów z grupy twardych pokryć”.
- (5) W wyniku oceny adekwatności dotyczącej oznakowania ekologicznego UE ⁽⁴⁾ z dnia 30 czerwca 2017 r., w ramach której dokonano przeglądu wdrożenia rozporządzenia (WE) nr 66/2010 stwierdzono konieczność opracowania bardziej strategicznego podejścia do oznakowania ekologicznego UE, w tym również powiązania ze sobą pokrewnych grup produktów w stosownych przypadkach.
- (6) Zgodnie z tymi wnioskami i po konsultacji z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego (EUEB) należy zmienić kryteria dla grupy produktów „twarde pokrycia” i rozszerzyć jej zakres o inne produkty wykorzystywane do podobnych celów głównych, które są wykonane z tych samych materiałów i cieszą się zainteresowaniem rynku.
- (7) Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy ⁽⁵⁾ przyjęty w dniu 11 marca 2020 r. stanowi, że wymogi dotyczące trwałości, zdolności do recyklingu i zawartości materiałów z recyklingu będą bardziej systematycznie uwzględniane w kryteriach oznakowania ekologicznego UE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE (Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2009/607/WE z dnia 9 lipca 2009 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego twardym pokryciom (Dz.U. L 208 z 12.8.2009, s. 21).

⁽³⁾ Decyzja Komisji (UE) 2017/2076 z dnia 7 listopada 2017 r. zmieniająca decyzję Komisji 2009/607/WE ustalającą ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego twardym pokryciom (Dz.U. L 295 z 14.11.2017, s. 74).

⁽⁴⁾ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady na temat przeglądu wdrożenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 122/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ek zarządzenia i audytu we Wspólnocie (EMAS) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE (COM(2017) 355).

⁽⁵⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy (COM (2020) 98 final).

- (8) W przypadku produkcji kamienia naturalnego i prefabrykatów z betonu znaczna część wpływu na środowisko jest związana z konkretnymi podmiotami łańcucha dostaw, które obecnie mają niewielką bezpośrednią zachętę do spełniania kryteriów oznakowania ekologicznego UE lub nie mają jej wcale. Po konsultacji z EUEB należy umożliwić przyznawanie oznakowania ekologicznego UE również półproduktom będącym przedmiotem wymiany między przedsiębiorstwami w sektorze kamienia naturalnego (tj. kamieniom wymiarowym produkowanym w kamieniołomach) oraz w sektorze prefabrykatów z betonu (tj. spoiwom hydraulicznym produkowanym w piecach lub cementom alternatywnym). Ułatwi to również właściwym organom ocenę i weryfikację w przypadku sprzedaży takich półproduktów posiadaczom pozwolenia na używanie oznakowania ekologicznego UE.
- (9) Po konsultacji z EUEB należy wprowadzić obowiązkowe i fakultatywne wymagania dotyczące kryteriów, jak również system oceny punktowej. Punkty mogą być przyznawane w przypadku spełnienia wymogów fakultatywnych lub w zależności od tego, jak dalece wnioskodawca wykracza poza spełnienie niektórych wymogów obowiązkowych. Aby produkt mógł uzyskać oznakowanie ekologiczne UE, musi spełnić zarówno wszystkie kryteria obowiązkowe, jak i zdobyć łączną minimalną liczbę punktów.
- (10) System oceny punktowej stanowi bardziej elastyczne podejście do uzyskania oznakowania ekologicznego UE dla produktów z grupy twardych pokryć o najlepszej efektywności środowiskowej spośród dostępnych na rynku, pozwala na zastosowanie większej wagi do kryteriów związanych z najbardziej znaczącym wpływem produktu na środowisko, a zarazem zachęca posiadaczy pozwolenia do ciągłej poprawy stanu środowiska i uwzględnia takie starania.
- (11) Celem kryteriów oznakowania ekologicznego UE dla produktów z grupy twardych pokryć jest w szczególności promowanie produktów, które mają mniejszy wpływ na środowisko w całym cyklu życia, są produkowane przy użyciu materiałooszczędnych i energooszczędnych procesów i powodują mniejsze emisje do powietrza i mniejsze zużycie wody. Biorąc pod uwagę starania na rzecz neutralności klimatycznej i obniżenia emisyjności przemysłu Unii, ustalono wartości dopuszczalne emisji procesowych CO₂ dla procesów spalania, a do wykorzystywania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz obliczania śladu węglowego zachęca się za pomocą systemu przyznawania punktów. Aby przyczynić się do przejścia na gospodarkę o bardziej zamkniętym obiegu, kryteria określają obowiązkowe wymagania dotyczące ponownego użycia odpadów technologicznych i w stosownych przypadkach zachęcają do wykorzystywania materiałów pochodzących z recyklingu/surowców wtórnych.
- (12) Kryteria oznakowania ekologicznego UE oraz związane z nimi wymagania w zakresie oceny i weryfikacji dla każdej grupy produktów powinny obowiązywać do dnia 31 grudnia 2028 r. przy uwzględnieniu cyklu innowacji w grupie produktów.
- (13) Ze względu na pewność prawa należy uchylić decyzję 2009/607/WE.
- (14) Należy przewidzieć okres przejściowy dla producentów wytwarzających produkty, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE dla twardych pokryć w oparciu o kryteria określone w decyzji 2009/607/WE, tak aby mieli oni wystarczający czas na dostosowanie produktów do nowych kryteriów i wymogów. Po przyjęciu niniejszej decyzji producenci powinni mieć również ograniczony czas na składanie wniosków na podstawie kryteriów ustanowionych decyzją 2009/607/WE albo na podstawie nowych kryteriów ustanowionych niniejszą decyzją. Oznakowania ekologiczne UE przyznane zgodnie z kryteriami określonymi we wcześniejszej decyzji mogą być używane przez 12 miesięcy po dacie przyjęcia niniejszej decyzji.
- (15) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu powołanego na mocy art. 16 rozporządzenia (WE) nr 66/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Grupa produktów „produkty z grupy twardych pokryć” obejmuje płytki podłogowe, płytki ścienne, dachówki, bloki, płyty, panele, kostkę brukową, krawężniki, blaty stołowe, blaty toaletowe i blaty kuchenne do użytku wewnętrznego lub zewnętrznego.
2. Grupa produktów „produkty z grupy twardych pokryć” nie obejmuje:
 - a) ceramiki ogniotrwałej, ceramiki technicznej, rur glinianych, ceramiki stołowej, ceramiki ozdobnej lub ceramiki sanitarnej;

- b) elementów murowych zdefiniowanych w serii norm EN 771;
 - c) ceramicznych dachówek i kształtek określonych w normie EN 1304;
 - d) produktów z prefabrykatów żelbetowych;
 - e) produktów pomocniczych związanych z montażem i mocowaniem produktów z grupy twardych pokryć, takich jak zaczyny (budowlane), kleje, mocowania mechaniczne i materiały podkładowe.
3. Produkty z grupy twardych pokryć są wykonane z jednego z następujących materiałów:
- a) kamienia naturalnego (znanego również jako kamień wymiarowy);
 - b) konglomeratu kamiennego łączonego spoiwami żywicznymi;
 - c) materiału ceramicznego lub gliny wypalanej;
 - d) prefabrykatów z betonu lub sprasowanej ziemi łączonych spoiwami hydraulicznymi lub cementem alternatywnym.

Artykuł 2

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- 1) „konglomerat kamienny” oznacza produkt przemysłowy wytwarzany z mieszaniny kruszywa różnej wielkości i różnego rodzaju (zazwyczaj pochodzącego z kamieni naturalnych), czasami zmieszanego z innymi materiałami kompatybilnymi, dodatkami i spoiwem żywnym;
- 2) „cement alternatywny” oznacza każdy cement niespełniający wymogów dotyczących składu odnoszących się do cementów powszechnego użytku określonych w normie EN 197-1 ⁽⁶⁾, w tym cementów o bardzo niskiej zawartości klinkieru cementu portlandzkiego, a także cementów i geopolimerów aktywowanych alkalicznie, które nie mogą w ogóle zawierać klinkieru cementowego portlandzkiego;
- 3) „materiał ceramiczny” oznacza materiał na bazie materiałów glinianych lub innych niemetalicznych materiałów nieorganicznych, którego charakterystyczne właściwości, takie jak wysoka wytrzymałość, odporność na zużycie, długi okres użytkowania, obojętność chemiczna, nietoksyczność oraz żaroodporność i ognioodporność, są wynikiem starannie zoptymalizowanej transformacji czasowo-temperaturowej zachodzącej podczas wypalania w piecu;
- 4) „sprasowane bloki ziemne” oznaczają produkty, które mają standardowe i sprawdzone właściwości, uzyskiwane przez statyczne lub dynamiczne ubijanie ziemi w stanie wilgotnym, po którym następuje natychmiastowe wyjęcie z formy, i których zespolenie, zarówno w stanie wilgotnym, jak i suchym, jest spowodowane frakcją iłową w materiale ziemnym i które mogą być wzmocnione przez zastosowanie dodatków;
- 5) „głina wypalana” oznacza materiał produkowany głównie z gliny lub innych materiałów gliniastych poprzez formowanie (wyłaczanie lub prasowanie), suszenie i wypalanie przygotowanej gliny, z dodatkami lub bez nich;
- 6) „płytkę podłogową” oznacza płaską, zwykle kwadratową lub prostokątną płytkę w znormalizowanych zakresach wymiarów, która może być formowana przez wyłaczanie, bezpośrednie formowanie lub przycinanie na wymiar z płyt i która po ułożeniu tworzy warstwę licową wewnętrznej lub zewnętrznej konstrukcji podłogi, która z reguły ma być widoczna dla użytkowników powierzchni użytkowej lub mieć z nimi kontakt;
- 7) „spoiwo hydrauliczne” oznacza cement powszechnego użytku lub wapno hydrauliczne, tj. drobno zmielony materiał nieorganiczny, który po zmieszaniu z wodą tworzy pastę, która tęższe i utwardza się w wyniku reakcji i procesów hydratacji, a po utwardzeniu zachowuje swoją wytrzymałość i stabilność nawet pod wodą. Cementy powszechnego użytku muszą należeć do jednej z 27 klas cementu określonych w normie EN 197-1, a wapna hydrauliczne muszą spełniać wymagania określone w normie EN 459-1 ⁽⁷⁾ dla naturalnych wapien hydraulicznych, wapien formowanych lub wapien hydraulicznych;
- 8) „krawężnik” oznacza prosty lub łukowy element w znormalizowanych zakresach wymiarów, którego krawędź licowa może być ścięta lub nachylona i którego podstawowym celem jest oddzielenie powierzchni znajdujących się na tym samym lub różnym poziomie, na przykład jako krawędź drogi lub ścieżki pieszej;
- 9) „blat kuchenny” oznacza powierzchnię roboczą, bezpośrednio uformowaną lub przyciętą na wymiar z płyt i przymocowaną do konstrukcji mechanicznie albo za pomocą specjalnych klejów, która jest przeznaczona przede wszystkim do przygotowywania żywności;

⁽⁶⁾ Norma EN 197-1:2011. Cement – Część 1: Skład, wymagania i kryteria zgodności dotyczące cementów powszechnego użytku.

⁽⁷⁾ Norma EN 459-1:2015. Wapno budowlane – Część 1: Definicje, wymagania i kryteria zgodności.

- 10) „produkt z kamienia naturalnego” i „kamień wymiarowy” oznaczają kawałki naturalnie występującej skały, przy czym produkty z kamienia naturalnego zostały pocięte i wykończone do określonych rozmiarów, kształtów i właściwości powierzchniowych w zakładzie przetwórczym, natomiast kamień wymiarowy jest pośrednim materiałem wejściowym do zakładu przetwórczego składającym się z dużych bloków lub płyt z naturalnie występującej skały uzyskanej w wyniku działalności wydobywczej;
- 11) „kostka brukowa” oznacza element w znormalizowanych zakresach wymiarów o kształcie prostokątnym lub dowolnym innym kształcie, który umożliwia układanie go w powtarzający się wzór na warstwie ścieralnej nawierzchni elastycznej lub utwardzonej i który może być łączony za pomocą zaprawy, klejów lub mechanizmów blokujących;
- 12) „prefabrykaty z betonu” oznaczają wyroby wykonane z betonu i wyprodukowane zgodnie z normami dotyczącymi konkretnego produktu w miejscu innym niż miejsce ostatecznego przeznaczenia, zabezpieczone przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi w trakcie produkcji i będące wynikiem procesu przemysłowego w ramach systemu zakładowej kontroli produkcji oraz z możliwością sortowania przed dostawą, w tym jedno- i dwuwarstwowe „płytki lastrykowe”, zgodnie z normami EN 13748-1:2004 i 13748-2:2004 ⁽⁸⁾;
- 13) „dachówka” oznacza produkt do nieciągłego układania na dachach dwuspadowych;
- 14) „blat stołowy” oznacza górną część stołu, bezpośrednio uformowaną lub przyciętą na wymiar z płyt i przymocowaną do konstrukcji stołu mechanicznie albo za pomocą specjalnych klejów, która ma służyć przede wszystkim jako powierzchnia, przy której użytkownicy mogą odpoczywać, siedzieć, jeść, uczyć się lub pracować, wewnątrz lub na zewnątrz pomieszczeń oraz w środowisku domowym lub innym niż domowe;
- 15) „blat toaletowy” oznacza powierzchnię, bezpośrednio uformowaną lub przyciętą na wymiar z płyt i przymocowaną do konstrukcji mechanicznie albo za pomocą specjalnych klejów, która jest przeznaczona przede wszystkim do stosowania w łazienkach domowych i innych niż domowe lub w podobnych obiektach, w których regularnie dba się o higienę osobistą (np. strefa rozprysku);
- 16) „płytki ścienna” oznacza cienką, zwykle kwadratową lub prostokątną płytkę w znormalizowanych zakresach wymiarów, która może być formowana przez wytłaczanie, bezpośrednio formowanie lub przycinanie na wymiar z płyt i która po ułożeniu tworzy warstwę licową wewnętrznej lub zewnętrznej konstrukcji ściany licowej, która z reguły ma być widoczna dla osób przechodzących lub mieć z nimi kontakt.

Artykuł 3

Aby otrzymać oznakowanie ekologiczne UE na mocy rozporządzenia (WE) nr 66/2010 dla grupy produktów „produkty z grupy twardych pokryć”, produkt musi wchodzić w zakres definicji tej grupy produktów określonej w art. 1 niniejszej decyzji, spełniać wszystkie obowiązkowe wymagania określone w kryteriach i uzyskać co najmniej wymaganą minimalną liczbę punktów określoną w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Kryteria oznakowania ekologicznego UE dla grupy produktów „produkty z grupy twardych pokryć” oraz związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji są ważne do dnia 31 grudnia 2028 r.

Artykuł 5

Do celów administracyjnych numerem kodu przydzielonym grupie produktów „produkty z grupy twardych pokryć” jest „021”.

Artykuł 6

Decyzja 2009/607/WE traci moc.

⁽⁸⁾ Norma EN 13748-1:2004: Płytki lastrykowe – część 1: Płytki lastrykowe do użytku wewnętrznego, i norma EN 13748-2:2004: Płytki lastrykowe – część 2: Płytki lastrykowe do użytku zewnętrznego.

Artykuł 7

1. Nie naruszając przepisów art. 6, wnioski o oznakowanie ekologiczne UE dla grupy produktów „produkty z grupy twardych pokryć”, określonej w decyzji 2009/607/WE, które złożono przed dniem przyjęcia niniejszej decyzji, podlegają ocenie zgodnie z warunkami określonymi w decyzji 2009/607/WE.
2. Wnioski o oznakowanie ekologiczne UE dla produktów należących do grupy produktów „produkty z grupy twardych pokryć”, które złożono najpóźniej dwa miesiące od daty przyjęcia niniejszej decyzji, mogą zostać opracowane według kryteriów określonych w niniejszej decyzji albo według kryteriów określonych w decyzji 2009/607/WE dla grupy produktów „twarde pokrycia”. Wnioski te ocenia się zgodnie z kryteriami, na których się opierają.
3. Oznakowanie ekologiczne UE przyznane na podstawie wniosku ocenianego zgodnie z kryteriami określonymi w decyzji 2009/607/WE może być używane przez 12 miesięcy od daty przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 marca 2021 r.

W imieniu Komisji
Virginijus SINKEVIČIUS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE produktom z grupy twardych pokryć

RAMY

Cele kryteriów

Kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE są ukierunkowane na najlepsze na rynku pod względem efektywności ekologicznej produkty z grupy twardych pokryć. Kryteria dotyczą głównych czynników wpływu na środowisko związanych z cyklem życia tych produktów i kładą nacisk na aspekty gospodarki o obiegu zamkniętym.

W szczególności i w stosownych przypadkach kryteria mają na celu: (i) propagowanie energooszczędnych procesów produkcyjnych; (ii) redukcję emisji, które przyczyniają się do globalnego ocieplenia (CO₂), zakwaszenia (SO_x i NO_x), eutrofizacji, zwiększenia potencjału utleniania fotochemicznego (pyły, NO_x i LZO) oraz do wzrostu działania toksycznego dla ludzi (pył i LZO); (iii) propagowanie wodooszczędnych procesów produkcyjnych; oraz (iv) propagowanie produktów materiałooszczędnych.

Aby to osiągnąć, za pomocą kryteriów:

- ustala się maksymalne wartości dopuszczalne dotyczące jednostkowego zużycia energii w obszarach, w których można określić poziomy odniesienia, oraz stwarza się wymóg posiadania planów ograniczenia zużycia energii w obszarach, w których nie można określić poziomów odniesienia,
- uznaje się i nagradza stosowanie energii z odnawialnych źródeł energii,
- ustala się konkretne wartości dopuszczalne dotyczące emisji CO₂, SO_x, NO_x i pyłów z procesów, w których spala się paliwo,
- ustala się wymogi dotyczące zarządzania najlepszymi praktykami w przypadku procesów, w ramach których pył pochodzi ze źródeł rozproszonych,
- ustala się wymogi dotyczące ponownego użycia ścieków technologicznych lub wartości dopuszczalne dotyczące poziomów jednostkowego zużycia wody, w stosownych przypadkach,
- ustala się wymogi dotyczące minimalnego poziomu ponownego użycia odpadów technologicznych i nagradza włączanie zawartości pochodzącej z materiałów poddanych recyklingowi lub surowców wtórnych, w stosownych przypadkach.

Aby uwzględnić w kryteriach znaczenie doboru odpowiedniej klasy efektywności i wymiarów produktów z grupy twardych pokryć do poszczególnych zastosowań, ustalono wymogi dotyczące zdatności do użycia. Aby uwzględnić w kryteriach znaczenie odpowiedniego montażu i konserwacji produktów z grupy twardych pokryć dla wpływu w całym cyklu życia, ustalono wymogi dotyczące informacji dla użytkowników.

Ze względu na zróżnicowanie materiałów i powiązanych procesów produkcyjnych w przypadku produktów objętych zakresem stosowania, kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE „produktom z grupy twardych pokryć” obejmują zarówno kryteria wspólne dla wszystkich produktów, jak i kryteria specyficzne dla danego produktu, które bezpośrednio odnoszą się do powiązanych procesów produkcyjnych.

Kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE „produktom z grupy twardych pokryć” obejmują zarówno kryteria obowiązkowe, jak i kryteria fakultatywne. Punkty przyznaje się albo za wykroczenie poza minimalne wymogi obowiązkowe, albo za spełnienie kryteriów fakultatywnych.

Aby dany produkt mógł uzyskać oznakowanie ekologiczne UE, wnioskodawcy muszą spełnić wszystkie kryteria obowiązkowe i zdobyć minimalną wymaganą liczbę punktów ustaloną dla danego produktu. Kryteria są następujące:

Tabela 1

Przegląd obowiązujących kryteriów dla poszczególnych produktów (niektóre z długich nazw kryteriów skrócono)

1. Kryteria wspólne dla wszystkich produktów z grupy twardych pokryć

- 1.1. Wydobycie surowców mineralnych stosowanych w przemyśle i budownictwie
 - 1.2. Substancje objęte ograniczeniami
 - 1.3. Emisje LZO
 - 1.4. Zdatność do użycia
 - 1.5. Informacje dla użytkowników
-

1.6. Informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym UE

1.7. System zarządzania środowiskowego (fakultatywnie)

Kryteria specyficzne dla określonych materiałów i technologii

2. Kamień naturalny	3. Konglomerat kamienny łączony spoiwami żywicznymi	4. Materiał ceramiczny i glina wypalana	5. Produkty z prefabrykatów z betonu lub sprasowane bloki ziemne łączone spoiwami hydraulicznymi lub cementem alternatywnym
2.1. Zużycie energii w kamieniołomie *	3.1. Zużycie energii	4.1. Zużycie paliwa na potrzeby suszenia i wypalania	5.1. Współczynnik klinkieru **
2.2. Efektywne wykorzystanie materiałów w kamieniołomie *	3.2. Kontrola pyłów i jakości powietrza	4.2. Emisje CO ₂	5.2. Emisje CO ₂ **
2.3. Gospodarowanie wodą/ściekami w kamieniołomie *	3.3. Zawartość materiałów pochodzących z recyklingu/surowców wtórnych	4.3. Zużycie wody procesowej	5.3. Emisje pyłów, NO _x i SO _x do atmosfery **
2.4. Kontrola pyłów w kamieniołomie *	3.4. Zawartość spoiw żywicznych	4.4. Emisje pyłów, HF, NO _x i SO _x do atmosfery	5.4. Odzysk i odpowiedzialne pozyskiwanie surowców
2.5. Bezpieczeństwo pracowników i warunki pracy w kamieniołomie *	3.5. Ponowne użycie odpadów technologicznych	4.5. Gospodarowanie ściekami	5.5. Zużycie energii
2.6. Wskaźniki oddziaływania kamieniołomu na krajobraz * (fakultatywnie)		4.6. Ponowne użycie odpadów technologicznych	5.6. Projekty produktów innowacyjnych pod względem środowiskowym (fakultatywnie)
2.7. Zużycie energii w zakładzie przetwórczym		4.7. Glazury i farby drukarskie	
2.8. Gospodarowanie wodą/ściekami w zakładzie przetwórczym			
2.9. Kontrola pyłów w zakładzie przetwórczym			
2.10. Ponowne użycie odpadów technologicznych pochodzących z zakładu przetwórczego			
2.11. Zintegrowana regionalnie produkcja prowadzona w zakładzie przetwórczym (fakultatywnie)			

* Kryteria mające zastosowanie do przyznawania oznakowania ekologicznego UE pośrednim blokom kamieni wymiarowych pochodzących z kamieniołomów wydobywających kamień naturalny.

** Kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE produktom pośrednim z grupy spoiw hydraulicznych lub cementu alternatywnego.

Ocena i weryfikacja: W ramach każdego kryterium wskazano szczegółowe wymogi w zakresie oceny i weryfikacji.

W przypadku gdy wnioskodawca jest zobowiązany do przedstawienia deklaracji, dokumentacji, analiz, sprawozdań z badań lub innych dowodów demonstrujących zgodność z kryteriami, dokumenty te mogą pochodzić odpowiednio od wnioskodawcy lub jego dostawców lub ich poddostawców itd.

Właściwe organy uznają w pierwszej kolejności zaświadczenia wydane i weryfikacje przeprowadzone przez organy akredytowane zgodnie z odpowiednią normą zharmonizowaną dla laboratoriów badawczych i wzorcujących, a także weryfikacje przeprowadzone przez organy akredytowane zgodnie z odpowiednią normą zharmonizowaną dla organów certyfikujących produkty, procesy i usługi.

W stosownych przypadkach można stosować metody badania inne od wskazanych dla każdego z kryteriów, jeżeli właściwy organ oceniający wniosek uzna je za metody równoważne.

W stosownych przypadkach właściwe organy mogą wymagać odpowiedniej dokumentacji uzupełniającej, a także mogą przeprowadzać niezależne badania weryfikacyjne lub inspekcje na miejscu w celu sprawdzenia zgodności z tymi kryteriami.

Właściwe organy należy powiadamiać o zmianach dostawców i miejsc produkcji w odniesieniu do produktów, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE, załączając odpowiednie informacje umożliwiające sprawdzenie ciągłej zgodności z kryteriami.

Warunkiem wstępnym jest zgodność produktów z grupy twardych pokryć ze wszystkimi mającymi zastosowanie wymogami prawnymi w kraju lub w krajach, w których wprowadza się dany produkt do obrotu. Wnioskodawca oświadcza, że produkt spełnia ten warunek.

Stosuje się następujące definicje:

- 1) „okruchy technologiczne” oznaczają fragmenty i okrawki pozostałe z cięcia i odrzucania produktów w procesie wytwarzania produktów z grupy twardych pokryć z kamienia naturalnego lub konglomeratu kamiennego;
- 2) „osad technologiczny” oznacza substancje stałe odzyskane w ramach oczyszczania na terenie zakładu ścieków powstałych w wyniku czynności w zakresie kontroli pyłów, cięcia lub wykańczania podczas wytwarzania produktów z grupy twardych pokryć z kamienia naturalnego lub konglomeratu kamiennego;
- 3) „energia ze źródeł odnawialnych” oznacza energię z odnawialnych źródeł niekopalnych, czyli energię wiatrową, słoneczną (termiczną i fotowoltaiczną) i geotermalną, energię otoczenia, energię pływów, fal i inne rodzaje niebieskiej energii, energię wodną, biomasę, gaz składowiskowy, gaz z oczyszczalni ścieków i biogaz.

KRYTERIA OZNAKOWANIA EKOLOGICZNEGO UE**1. KRYTERIA HORYZONTALNE, wspólne dla wszystkich produktów z grupy twardych pokryć****1.1 Wydobycie kopalin stosowanych w przemyśle i budownictwie**

Wydobycie kopalin stosowanych w przemyśle i budownictwie (np. wapień, glina, kruszywo, kamienie wymiarowe itp.) na potrzeby wytwarzania produktu z grupy twardych pokryć posiadającego oznakowanie ekologiczne UE odbywa się wyłącznie w miejscach określonych w następujących dokumentach:

- ocenie oddziaływania na środowisko oraz, w stosownych przypadkach, sprawozdaniu opracowanym zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/52/UE ⁽¹⁾,
- ważnym zezwoleniu na działalność wydobywczą wydanym przez właściwy organ regionalny lub krajowy,
- planie zarządzania rekultywacją powiązany z zezwoleniem na działalność wydobywczą,
- mapie wskazującej lokalizację kamieniołomu,
- deklaracji zgodności z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 ⁽²⁾ w sprawie działań zapobiegawczych i zaradczych w odniesieniu do wprowadzania i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych,
- deklaracji zgodności z dyrektywą Rady 92/43/EWG ⁽³⁾ (dyrektywa siedliskowa) oraz dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE ⁽⁴⁾ (dyrektywa ptasia).

Jeżeli chodzi o ostatni z powyższych punktów, w przypadku gdy miejsca wydobycia są zlokalizowane na obszarach należących do sieci Natura 2000, obejmujących specjalne obszary ochrony ustanowione na podstawie dyrektywy 92/43/EWG i obszary specjalnej ochrony utworzone na podstawie dyrektywy 2009/147/WE, działalność wydobywczą została oceniona i wyrażono na nią zgodę zgodnie z przepisami art. 6 dyrektywy 92/43/EWG oraz biorąc pod uwagę odpowiednie wytyczne WE ⁽⁵⁾.

Również jeżeli chodzi o ostatni z powyższych punktów, w przypadku gdy miejsca wydobycia są zlokalizowane poza UE, jeżeli surowce wydobywa się z obszarów oficjalnie nominowanych jako możliwe specjalne obszary ochrony lub uznanych za takie obszary, należące do sieci Emerald zgodnie z zaleceniem nr 16 (1989) i rezolucją nr 3 (1996) w ramach konwencji berneńskiej ⁽⁶⁾, lub z obszarów chronionych uznanych za takie na mocy przepisów krajowych państw pozyskiwania/wywozu, działalność wydobywczą została oceniona i wyrażono na nią zgodę zgodnie z przepisami, które zapewniają gwarancje równoważne dyrektywom 92/43/EWG i 2009/147/WE.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym wymogiem wydaną przez właściwe organy lub kopie zezwoleń wydanych przez właściwe organy oraz wszelkie inne wymagane deklaracje i dokumentację.

Plan zarządzania rekultywacją obejmuje cele rekultywacji kamieniołomu, projekt koncepcyjny ostatecznego kształtu terenu, w tym proponowane przeznaczenie gruntów zamknięciu kamieniołomu, szczegółowe informacje na temat wdrożenia skutecznego programu odnowy szaty roślinnej i szczegółowe informacje na temat skutecznego programu monitorowania na potrzeby oceniania stanu obszarów poddanych rekultywacji.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/52/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2011/92/UE w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U. L 124 z 25.4.2014, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań zapobiegawczych i zaradczych w odniesieniu do wprowadzania i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych (Dz.U. L 317 z 4.11.2014, s. 35).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7).

⁽⁵⁾ Wytyczne dotyczące wydobycia mineralnych surowców nieenergetycznych zgodnie z wymogami sieci Natura 2000. Streszczenie. ISBN: 978-92-79-99542-2.

⁽⁶⁾ Konwencja o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk. Rada Europy. Seria traktatów europejskich nr 104.

W przypadku wydobywania kopaliny stosowanych w przemyśle i budownictwie na obszarach objętych siecią Natura 2000 (w UE), siecią Emerald lub na chronionych obszarach wyznaczonych jako takie na mocy prawodawstwa krajowego państw pozyskiwania/wywozu (poza UE), wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym wymogiem wydaną przez właściwe organy lub kopię zezwolenia wydanego przez właściwe organy.

1.2 Substancje objęte ograniczeniami

Podstawą wykazania zgodności z każdym podkryterium w ramach kryterium 1.2 jest przedstawienie przez wnioskodawcę wykazu wszystkich wykorzystanych chemikaliów wraz z odpowiednią dokumentacją (kartą charakterystyki lub deklaracją od dostawcy chemikaliów). Co najmniej należy sprawdzić wszystkie chemikalia technologiczne wykorzystywane przez wnioskodawcę w odpowiednich procesach produkcyjnych.

1.2 a) ograniczenia dotyczące substancji wzbudzających szczególnie duże obawy (SVHC)

Wszystkie chemikalia obecne w składzie produktu wykorzystywane przez wnioskodawcę w procesie produkcyjnym oraz wszelkie dostarczone materiały, które stanowią część produktu końcowego, posiadają deklarację dostawców, że nie zawierają, w stężeniu wyższym niż 0,10 % (m/m) substancji, które spełniają kryteria, o których mowa w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (⁷), które zostały zidentyfikowane zgodnie z procedurą opisaną w art. 59 tego rozporządzenia i umieszczone na liście kandydackiej substancji wzbudzających szczególnie duże obawy oczekujących na pozwolenie. Nie przyznaje się odstępstw od tego wymogu.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację, że produkt wytworzono z wykorzystaniem dostarczonych chemikaliów lub materiałów, które nie zawierają żadnej substancji wzbudzającej szczególnie duże obawy w stężeniu wyższym niż 0,10 % (m/m). Deklaracji towarzysza w charakterze uzasadnienia karty charakterystyki wykorzystywanych chemikaliów technologicznych lub odpowiednie deklaracje od dostawców chemikaliów lub materiałów.

Wykaz substancji zidentyfikowanych jako substancje wzbudzające szczególnie duże obawy i znajdujących się na liście kandydackiej zgodnie z art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 znajduje się pod adresem:

<https://echa.europa.eu/pl/candidate-list-table>

Odniesienia do tego wykazu dokonuje się z datą złożenia wniosku o oznakowanie ekologiczne UE.

1.2 b) Ograniczenia dotyczące substancji sklasyfikowanych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 (⁸)

O ile produkt wymieniony w tabeli 2 nie jest objęty odstępstwem, nie może zawierać substancji ani mieszanin w stężeniu wyższym niż 0,10 % (m/m), którym przypisano jakiegokolwiek klasy zagrożenia, kategorie zagrożenia i kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008:

- zagrożenia grupy 1: substancja rakotwórcza, mutagenna lub działająca szkodliwie na rozrodczość (CMR) kategorii 1 A lub 1B: H340, H350, H350i, H360, H360F, H360D, H360FD, H360Fd, H360Df,
- zagrożenia grupy 2: substancja rakotwórcza, mutagenna lub działająca szkodliwie na rozrodczość kategorii 2: H341, H351, H361, H361f, H361d, H361fd, H362; toksyczność dla organizmów wodnych kategorii 1: H400, H410; ostra toksyczność kategorii 1 i 2: H300, H310, H330; toksyczność spowodowana aspiracją kategorii 1: H304; działanie toksyczne na narządy docelowe kategorii 1: H370, H372,
- zagrożenia grupy 3: toksyczność dla organizmów wodnych kategorii 2, 3 i 4: H411, H412, H413; ostra toksyczność kategorii 3: H301, H311, H331; działanie toksyczne na narządy docelowe kategorii 2: H371, H373.

(⁷) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielenia zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającej dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

(⁸) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywę 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

Z zakresu powyższego wymogu wyłącza się stosowanie substancji lub mieszanin, które są modyfikowane chemicznie podczas procesu produkcji w taki sposób, aby nie występowały już żadne istotne zagrożenia z powodu których substancję lub mieszaninę zaklasyfikowano zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008.

Tabela 2

Odstępstwa w odniesieniu do od ograniczeń dotyczących substancji zaklasyfikowanych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 i warunki mające zastosowanie

Rodzaj substancji/ mieszaniny	Zastosowanie	Klasa zagrożenia, kategoria i kod zwrotu wskazującego rodzaj zagrożenia będące przedmiotem odstępstwa	Warunki odstępstwa
Ditlenek tytanu (TiO ₂).	Wszystkie materiały objęte zakresem stosowania	Substancja rakotwórcza, kategoria 2, H351 (wdychanie)	Nie dodaje się TiO ₂ do produktu celowo, ale jest obecny, ponieważ jest to zanieczyszczenie naturalnie występujące w wykorzystywanych surowcach. Zawartość TiO ₂ (wyrażana jako TiO ₂) w jakimkolwiek surowcu wykorzystywanym do wytworzenia produktu końcowego jest niższa lub równa 2,0 % (m/m).
Krzemionka krystaliczna	Wszystkie materiały objęte zakresem stosowania	Działanie toksyczne na narządy docelowe (narażenie powtarzane), kategoria 1 i 2, H372, H373	Wnioskodawca przedstawia deklarację zgodności z wszelkimi odnośnymi instrukcjami dotyczącymi bezpiecznego postępowania i dozowania określonymi w karcie charakterystyki lub deklaracji dostawcy. Przemysłowe operacje cięcia przeprowadza się za pomocą narzędzi technologicznych pracujących na mokro lub procesów przeprowadzanych na sucho z wykorzystaniem próżniowego okapu odciągowego do zbierania pyłu. Instrukcje bezpieczeństwa dotyczące narażenia na działanie pyłu podczas jakichkolwiek operacji cięcia przeprowadzanych przez instalatorów dostarcza się wraz z produktem.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza wykaz wszystkich istotnych chemikaliów wykorzystywanych w procesie produkcyjnym wraz z odpowiednią kartą charakterystyki lub deklaracją dostawcy chemikaliów.

W wykazie należy wyróżnić wszelkie chemikalia zawierające substancje lub mieszaniny o objętej ograniczeniami klasyfikacji w ramach rozporządzenia (WE) nr 1272/2008. Przybliżony współczynnik dozowania chemikaliów, wraz ze stężeniem objętej ograniczeniami substancji lub mieszaniny w tej substancji chemicznej (przedstawionym w karcie charakterystyki lub deklaracji dostawcy) oraz przyjęty 100 % współczynnik retencji wykorzystuje się, aby oszacować ilość objętej ograniczeniami substancji lub mieszaniny pozostającej w produkcie końcowym.

Ponieważ jedno pozwolenie może obejmować szereg produktów lub możliwych produktów wykorzystujących te same chemikalia technologiczne, obliczenia dotyczące poszczególnych chemikaliów wystarczy przedstawić jedynie w odniesieniu do produktu o najwyższej charakterystyce objętego pozwoleniem na używanie oznakowania ekologicznego UE (np. produkt poddany najcięższej obróbce powierzchniowej, najsilniej barwiony lub zadrunkowany).

Uzasadnienia dotyczące wszelkich odstępstw od 100 % współczynnika retencji lub modyfikacji chemicznej objętej ograniczeniami substancji lub mieszaniny niebezpiecznej należy przedłożyć w formie pisemnej.

W przypadku objętych ograniczeniami substancji lub mieszanin, których stężenie przekracza 0,10 % (m/m) w końcowym produkcie z grupy twardych powłok, musi być zastosowane odpowiednie odstępstwo i należy przedstawić dowód zgodności z wszelkimi odpowiednimi warunkami odstępstwa.

1.3 Emisje LZO

Niedozwolona jest wszelka obróbka powierzchniowa prowadzona z wykorzystaniem żywicy formaldehydowej.

Wszelkie produkty z kamienia naturalnego, materiału ceramicznego, gliny wypalanej lub prefabrykatów z betonu łączone spoiwami hydraulicznymi lub cementem alternatywnym, które poddano obróbce powierzchniowej z wykorzystaniem związków chemicznych zawierających LZO, muszą zostać poddane badaniom pod kątem emisji LZO i muszą być zgodne z określonymi poniżej wartościami dopuszczalnymi.

Wszelkie produkty z konglomeratu kamiennego łączone spoiwami żywicznymi muszą zostać poddane badaniom pod kątem emisji LZO niezależnie od charakteru jakiegokolwiek wykorzystanej obróbki powierzchniowej i muszą być zgodne z określonymi poniżej wartościami dopuszczalnymi.

	Wartość dopuszczalna (po 28 dniach)	Metoda
Ogółem LZO	300 µg/m ³	EN 16516
Formaldehyd	10 µg/m ³	
Wartość R	< 1	
LZO będące substancjami rakotwórczymi kategorii 1 A i 1B wymienione w załączniku H do normy EN 16516:2017 (z wyjątkiem formaldehydu i aldehydu octowego)	1 µg/m ³ na pojedynczą substancję	

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca deklaruje, czy powierzchnia produktu końcowego została poddana obróbce za pomocą jakichkolwiek wosków, klejów, powłok, żywic lub podobnych chemikaliów stosowanych do obróbki powierzchniowej i dostarcza wszelkie powiązane karty charakterystyki lub deklaracje dostawcy dotyczące zawartości LZO w chemikaliach użytych do obróbki powierzchniowej.

Jeżeli konieczne jest zbadanie emisji LZO, wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności wraz ze sprawozdaniem z badań przeprowadzonych zgodnie z normą EN 16516. Jeżeli zgodność z wartościami dopuszczalnymi stężeń w komorze badawczej określonymi dla 28 dni można osiągnąć w którymkolwiek momencie między 3 a 28 dniem, wówczas można zakończyć badanie wcześniej.

1.4 Zdatność do użycia

Niniejsze kryterium nie ma zastosowania do produktów pośrednich (tj. bloków kamieni wymiarowych, spoiw hydraulicznych lub cementu alternatywnego).

Wnioskodawca stosuje procedurę kontroli jakości i oceny jakości w celu zagwarantowania, że produkty są zdatne do użycia.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium, popartą następującymi dokumentami:

- certyfikacją zakładu produkcyjnego według normy ISO 9001 lub kopią dokumentu opisującego wewnętrzny system zarządzania jakością i powiązane procedury zapewnienia jakości i kontroli jakości,
- szczegółowym opisem procedury postępowania ze skargami konsumentów,
- oznakowaniem zgodności CE produktów zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 (*) (z wyjątkiem produktów należących do grupy blatów stołowych, blatów toaletowych i blatów kuchennych).

W stosownych przypadkach, dostarcza się dalsze dowody potwierdzające zdatność do użycia. Takie dowody mogą być oparte na odpowiednich normach EN lub ISO lub metodach równoważnych. Poniżej przedstawiono orientacyjny, niewyczerpujący wykaz norm, które mogą być istotne:

- produkty z kamienia naturalnego: EN 1341, EN 1342, EN 1343, EN 1467, EN 1468, EN 1469, EN 12057, EN 12058 lub EN 12059,
- produkty z konglomeratu kamiennego łączone spoiwami żywicznymi; EN 15285, EN 15286, EN 15388 lub EN 16954,
- produkty z materiału ceramicznego i gliny wypalanej: EN 1344, EN 13006 lub EN 14411,
- produkty z prefabrykatów z betonu łączone spoiwami hydraulicznymi lub cementem alternatywnym: EN 1338, EN 1339, EN 1340 lub EN 13748.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 5).

1.5 Informacje dla użytkowników

Niniejsze kryterium nie ma zastosowania do produktów pośrednich (tj. bloków kamieni wymiarowych, spoiw hydraulicznych lub cementu alternatywnego).

Produkt sprzedaje się wraz z odpowiednimi informacjami dla użytkowników, które zawierają porady dotyczące prawidłowej instalacji produktu, jego prawidłowej konserwacji i prawidłowego unieszkodliwienia.

Opakowanie produktu lub towarzysząca mu dokumentacja zawierają dane kontaktowe (nr telefonu lub adres e-mail) oraz odesłanie do zamieszczonych w internecie informacji przeznaczonych dla konsumentów, którzy mają pytania lub potrzebują szczegółowych porad dotyczących instalacji, konserwacji lub unieszkodliwiania produktu z grupy twardych pokryć. Informacje szczegółowe, które należy udostępnić, obejmują:

- informacje szczegółowe na temat jakichkolwiek istotnych technicznych klas efektywności, które wskazują odpowiednie otoczenie użytkowe produktu z grupy twardych pokryć, np. wytrzymałość na rozciąganie, odporność na mróz/pochłanianie wody, odporność na plamy i odporność na działanie substancji chemicznych,
- informacje szczegółowe na temat wszelkiego przygotowania podłoża koniecznego przed instalacją, zalecanych metod instalacji jak również specyfikacji wszelkich innych istotnych materiałów wykorzystywanych podczas instalacji, takich jak zaczyny, szczeliwa, powłoki, kleje, zaprawy i środki czyszczące wykorzystywane przez instalatora,
- w przypadku produktów z grupy twardych pokryć, których powierzchnie są wystawione na działanie środowiska wewnętrznego lub zewnętrznego, instrukcje dotyczące regularnego czyszczenia i zalecanych środków czyszczących. W stosownych przypadkach dostarcza się również informacje na temat mniej regularnych prac konserwacyjnych, takich jak odświeżanie powierzchni podłóg za pomocą wysokociśnieniowych narzędzi czyszczących lub w drodze ponownego nakładania powłok i polerowania,
- informacje na temat prawidłowego recyklingu lub preferowanej z punktu widzenia środowiska metody usunięcia opakowania dostarczonego wraz z produktem z grupy twardych pokryć, ściek produktu z grupy twardych pokryć powstałych podczas instalacji oraz samego produktu po zakończeniu eksploatacji.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi deklarację zgodności z niniejszym kryterium, obraz w wysokiej rozdzielczości przedstawiający opakowanie oraz link do internetowej wersji informacji dla użytkowników.

1.6 Informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym UE

Jeżeli stosuje się nieobowiązkową etykietę z polem tekstowym, zawiera ona następujące trzy oświadczenia, odpowiednio:

w przypadku produktów z kamienia naturalnego (bloki pośrednie kamienia wymiarowego lub produkty końcowe):

- materiałooszczędny proces produkcyjny,
- zredukowane emisje pyłów,
- produkcja z zastosowaniem recyklingu ścieków w obiegu zamkniętym;

w przypadku produktów z konglomeratu kamiennego łączonych spoiwami żywicznymi:

- materiałooszczędny proces produkcyjny,
- energooszczędny proces produkcyjny,
- zredukowane emisje pyłów;

w przypadku produktów z materiału ceramicznego i gliny wypalanej:

- materiałooszczędny proces produkcyjny,
- energooszczędny proces produkcyjny o niskiej emisji CO₂,
- zredukowane emisje pyłów i zakwaszających związków chemicznych do atmosfery;

w przypadku spoiw hydraulicznych lub cementu alternatywnego (produkty pośrednie wykorzystywane do wytwarzania produktów z prefabrykatów z betonu lub sprasowanej ziemi):

- zredukowane emisja CO₂,
- zredukowane emisje pyłów,
- zredukowane emisje zakwaszających związków chemicznych do atmosfery;

w przypadku produktów z prefabrykatów z betonu lub sprasowanych bloków ziemnych łączonych spoiwami hydraulicznymi lub cementem alternatywnym:

- materiałooszczędny proces produkcyjny,
- energooszczędny proces produkcyjny,
- wykorzystano spoiwo o niewielkim wpływie na środowisko.

Wnioskodawca postępuje zgodnie z instrukcjami dotyczącymi sposobu, w jaki należy właściwie stosować logo oznakowania ekologicznego UE przedstawionymi w wytycznych dotyczących logo oznakowania ekologicznego UE:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium wraz z załączonym obrazem w wysokiej rozdzielczości przedstawiającym opakowanie produktu, na którym wyraźnie widać etykietę, numer rejestracji/zezwoleńia oraz – w razie potrzeby – oświadczenia, które można umieścić na opakowaniu wraz z etykietą.

1.7 System zarządzania środowiskowego (fakultatywnie)

Niniejsze kryterium ma zastosowanie do zakładów produkcyjnych wnioskodawcy, w którym wytwarza się produkt objęty pozwoleniem na używanie oznakowania ekologicznego UE.

3 punkty przyznaje się wnioskodawcom, którzy wdrożyli udokumentowany system zarządzania środowiskowego zgodny z normą ISO 14001 i certyfikowany przez akredytowaną organizację

lub

5 punktów przyznaje się wnioskodawcom, którzy wdrożyli udokumentowany system zarządzania środowiskowego zgodny z unijnym systemem ekozarządzania i audytu (EMAS)⁽¹⁰⁾ i zarejestrowany przez akredytowaną organizację.

Ocena i weryfikacja : wnioskodawca dostarcza odpowiednio kopię ważnego certyfikatu ISO 14001 lub potwierdzenie rejestracji EMAS oraz dostarcza informacje szczegółowe na temat organizacji, która przeprowadziła akredytację.

Jeżeli wnioskodawca posiada zarówno certyfikację ISO 14001, jak i certyfikację EMAS, przyznaje się jedynie punktu za certyfikację EMAS.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylające rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE (Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 1).

2. KRYTERIA DOTYCZĄCE PRODUKTÓW Z KAMIENIA NATURALNEGO

System oceny punktowej

Oznakowanie ekologiczne UE można przyznać zarówno pośrednim produktom kamiennym (dużym blokom lub płytom kamienia wymiarowego) wytwarzanym bezpośrednio przez podmioty prowadzące kamieniołomy oraz produktom z kamienia naturalnego wytwarzanym w zakładach przetwórczych.

Jeżeli wnioskodawca nie jest podmiotem prowadzącym kamieniołom, zaś podmiot prowadzący kamieniołom nie posiada pozwolenia na używanie oznakowania ekologicznego UE, wnioskodawca deklaruje, z jakiego kamieniołomu pozyskał materiał wykorzystywany do wytwarzania produktu z kamienia naturalnego posiadającego oznakowanie ekologiczne UE, potwierdzając to fakturami za dostawy o dacie nie wcześniejszej niż 1 rok przed datą wniosku.

W takim przypadku wnioskodawca dostarcza wszystkie istotne deklaracje uzyskane od podmiotu prowadzącego kamieniołom, które poświadczają zgodność z wszelkimi wymogami związanymi z oznakowaniem ekologicznym UE, które dotyczą kamieniołomów, oraz wszelkimi innymi istotnymi wymogami fakultatywnymi, które mogą umożliwić przyznanie punktów.

W poniższej tabeli przedstawiono system oceny punktowej oraz minimalną liczbę punktów wymaganą do przyznania oznakowania ekologicznego UE produktom z kamienia naturalnego.

Kryteria, za spełnienie których można otrzymać punkty	Bloki lub płyty pośrednie kamieni wymiarowych	Produkty z grupy twardych pokryć z kamienia naturalnego po ostatecznym przetworzeniu
1.7. System zarządzania środowiskowego w kamieniołomie (fakultatywnie)	0, 3 lub 5 punktów	nd.
1.7. System zarządzania środowiskowego w zakładzie przetwórczym (fakultatywnie)	nd.	0, 3 lub 5 punktów
2.1. Zużycie energii w kamieniołomie	do 20 punktów	do 20 punktów
2.2. Efektywne wykorzystanie materiałów w kamieniołomie	do 25 punktów	do 25 punktów
2.6. Wskaźniki oddziaływania kamieniołomu na krajobraz (fakultatywnie)	do 10 punktów	do 10 punktów
2.7. Zużycie energii w zakładzie przetwórczym	nd.	do 20 punktów
2.8. Gospodarowanie wodą i ściekami w zakładzie przetwórczym	nd.	do 5 punktów
2.10. Ponowne użycie odpadów technologicznych pochodzących z zakładu przetwórczego	nd.	do 10 punktów
2.11. Zintegrowana regionalnie produkcja prowadzona w zakładzie przetwórczym (fakultatywnie)	nd.	do 5 punktów
Całkowita maksymalna liczba punktów	60	100
Minimalna liczba punktów wymagana do przyznania oznakowania ekologicznego UE	30	50

Wymogi dotyczące kamieniołomu

2.1 Zużycie energii w kamieniołomie

Podmiot prowadzący kamieniołom wdraża program systematycznego monitorowania, rejestracji i ograniczania jednostkowego zużycia energii i jednostkowej emisji CO₂ do poziomów optymalnych. Zgłasza on zużycie energii jako funkcję źródła energii (np. wykorzystującego energię elektryczną i olej napędowy) i celu jej wykorzystania (np. w budynkach na terenie zakładu, do oświetlenia, obsługi urządzeń tnących, obsługi pomp i pojazdów). Wnioskodawca zgłasza zużycie energii na terenie zakładu zarówno w ujęciu bezwzględny (w jednostkach kWh lub MJ), jak i w odniesieniu do konkretnej produkcji (w jednostkach kWh lub MJ na m³ materiału wydobywanego w kamieniołomie oraz na m³ lub t materiału sprzedanego/wyprodukowanego i gotowego do sprzedaży) w danym roku kalendarzowym.

Plan ograniczenia jednostkowego zużycia energii i emisji CO₂ obejmuje środki już wprowadzone lub te, które planuje się wprowadzić (np. bardziej wydajne wykorzystanie obecnego wyposażenia, inwestycje w bardziej wydajne wyposażenie, usprawnienie transportu i logistyki itp.).

Ponadto można przyznać łącznie 20 punktów w następujący sposób:

- do 10 punktów przyznaje się proporcjonalnie do udziału w zużyciu energii (paliwo plus energia elektryczna) energii ze źródeł odnawialnych (od 0 punktów za 0 % udziału energii ze źródeł odnawialnych do 10 punktów za 100 % udziału energii ze źródeł odnawialnych),
- do 5 punktów przyznaje się w zależności od metody zakupu energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, w następujący sposób: za pośrednictwem prywatnych umów o świadczenie usług energetycznych dotyczących odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terenie lub w pobliżu zakładu (5 punktów); za pośrednictwem korporacyjnych umów o zakup energii elektrycznej dotyczących odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terenie lub w pobliżu zakładu (5 punktów); za pośrednictwem długoterminowych korporacyjnych umów o zakup energii elektrycznej dotyczących odnawialnych źródeł energii podłączonych do sieci lub wykorzystujących sieć oddaloną ⁽¹¹⁾ (4 punkty); zielone certyfikaty energii elektrycznej ⁽¹²⁾ (3 punkty); zakup certyfikatów gwarancji pochodzenia dla energii ze źródeł odnawialnych obejmujących całkowite dostawy energii elektrycznej lub zielonej taryfy od dostawcy mediów ⁽¹³⁾ (2 punkty).
- przyznaje się 3 punkty w przypadku poddania produktu analizie śladu węglowego zgodnie z normą ISO 14067 lub 5 punktów, jeżeli zastosowano elementy metody odnoszącej się do śladu środowiskowego produktu dotyczące emisji gazów cieplarnianych ⁽¹⁴⁾.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca przedstawia wykaz zużycia energii w kamieniołomie za okres co najmniej 12 miesięcy przed datą przyznania pozwolenia na używanie oznakowania ekologicznego UE i zobowiązuje się do prowadzenia takiego wykazu przez okres ważności tego pozwolenia. W wykazie zużycia energii rozróżnia się poszczególne rodzaje zużytego paliwa, wyróżniając wszelkie paliwa odnawialne lub składniki paliw mieszanych pochodzące ze źródeł odnawialnych. Plan ograniczania jednostkowego zużycia energii i jednostkowej emisji CO₂ musi co najmniej: zawierać opis sytuacji wyjściowej, w tym zużycia energii w kamieniołomie w momencie opracowania planu, wskazywać i jasno określać ilościowo poszczególne źródła zużycia energii w kamieniołomie, wskazywać i uzasadniać działania mające na celu ograniczenie zużycia energii oraz przewidywać coroczne zdawanie sprawozdań z rezultatów.

Wnioskodawca przedstawia informacje dotyczące obowiązującej umowy o zakup energii elektrycznej i wskazuje udział odnawialnych źródeł energii w zakupowanej energii elektrycznej. W stosownych przypadkach deklaracja dostawcy energii elektrycznej musi precyzować: (i) udział odnawialnych źródeł energii w dostarczanej energii elektrycznej; (ii) charakter obowiązującej umowy zakupu (tj. prywatna umowa o świadczenie usług energetycznych, korporacyjna umowa o zakup energii elektrycznej, niezależnie certyfikowana zielona energia lub zielona taryfa); oraz (iii) czy zakupiona energia elektryczna pochodzi z odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terenie zakładu lub w jego pobliżu.

Jeżeli wnioskodawca zakupił certyfikaty gwarancji pochodzenia w celu zwiększenia udziału odnawialnych źródeł energii, wnioskodawca dostarcza odpowiednie dokumenty celem wykazania, że certyfikaty gwarancji pochodzenia zakupiono zgodnie z zasadami i regulami działania europejskiego systemu certyfikacji energii elektrycznej.

Jeżeli wystąpiono o przyznanie punktów z tytułu przeprowadzenia analizy śladu węglowego, wnioskodawca dostarcza kopię analizy przeprowadzonej zgodnie z normą ISO 14067 lub metodą odnoszącą się do śladu środowiskowego produktu i zweryfikowanej przez akredytowaną stronę trzecią. Analiza śladu węglowego musi obejmować wszystkie procesy produkcyjne bezpośrednio związane z produkcją kamienia w kamieniołomie, transport w obrębie zakładu i poza teren zakładu podczas produkcji, emisje związane z procesami administracyjnymi (np. funkcjonowanie budynków na terenie zakładu) oraz transport sprzedanego produktu do bramy kamieniołomu lub lokalnego węzła transportowego (np. stacji kolejowej lub portu).

2.2 Efektywne wykorzystanie materiałów w kamieniołomie

Podmiot prowadzący kamieniołom dostarcza następujące dane dotyczące wydobycia i działalności handlowej na terenie kamieniołomu w ostatnim roku kalendarzowym lub przez okres kolejnych 12 miesięcy przed datą przyznania pozwolenia na używanie oznakowania ekologicznego UE:

- **A:** łączna ilość wydobytego materiału (m³),
- **B:** nadające się do sprzedaży bloki wyprodukowane z A (m³),

⁽¹¹⁾ Zgodnie z art. 15 ust. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

⁽¹²⁾ Na podstawie gwarancji pochodzenia oraz przeprowadzonej przez niezależną stronę trzecią weryfikacji spełnienia dodatkowych wymogów zgodnie z art. 19 dyrektywy (UE) 2018/2001.

⁽¹³⁾ Odnawialne źródła energii ujawnione zgodnie z art. 19 ust. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 oraz pkt 5 załącznika I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniającej dyrektywę 2012/27/UE (Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 125).

⁽¹⁴⁾ https://eplca.jrc.ec.europa.eu/permalink/PEF_method.pdf

- **C:** łączna ilość odpadów wydobywczych i materiałów wyprodukowanych z A, które kwalifikują się jako produkty uboczne (tj. fragmenty bloków, kamienie i drobne cząstki) i które są sprzedawane (m³),
- **D:** łączna ilość odpadów wydobywczych i materiałów wyprodukowanych z A, które kwalifikują się jako produkty uboczne (tj. fragmenty bloków, kamienie i drobne cząstki) i z których robi się użytek wewnętrzny, zastępując nimi inne materiały, które w innym przypadku spełniłyby daną funkcję, lub które przechowuje się w miejscu składowania produktów ubocznych (m³),
- **E:** łączna ilość odpadów wydobywczych i materiałów wyprodukowanych z A, które przenosi się do miejsca składowania odpadów wydobywczych lub składowiska odpadów plus łączna ilość materiałów wyprodukowanych z A, które kwalifikują się jako produkty uboczne i które przechowuje się w miejscu składowania produktów ubocznych (m³).

Jeżeli dostępne dane są wyrażone w tonach, należy je przeliczyć na m³, wykorzystując stały czynnik gęstości objętościowej dla wydobywanego materiału skalnego.

Współczynnik efektywności wydobywania wynosi co najmniej 0,50 i oblicza się go w następujący sposób:

$$\text{współczynnik efektywności wydobywania} = \frac{B + C}{A}$$

Ponadto przyznaje się do 25 punktów proporcjonalnie do wykazanego przez wnioskodawcę wyższego współczynnika efektywności wydobywania, aż do progu doskonałości środowiskowej wynoszącego 1,00 (od 0 punktów za współczynnik efektywności wydobywania na poziomie 0,50 do 25 punktów za współczynnik efektywności wydobywania na poziomie 1,00).

Ocena i weryfikacja: dostarcza się uzyskaną od podmiotu prowadzącego kamieniołom deklarację przedstawiającą wartości A, B, C, D i E wyrażone w m³ i wyliczenie współczynnika efektywności wydobywania.

Na potrzeby obliczeń należy założyć, że $A - B = C + D + E$. W przypadku jakiegokolwiek materiału wliczonego do C, który został sprzedany, przedstawia się faktury za dostarczenie materiału do innych zakładów.

2.3 Gospodarowanie wodą/ściekami w kamieniołomie

Wnioskodawca przedstawia opis wykorzystania wody w pracach w kamieniołomie, w tym strategię i metody zbierania, ponownego wprowadzania do obiegu i ponownego użycia wody.

Wymogi ogólne:

- zakład wprowadza środki służące odpowiedniemu zbieraniu spływu wód opadowych celem zrekompensowania wody utraconej w wyniku powstawania mokrego osadu i parowania,
- zakład wprowadza środki służące przekierowywaniu spływu wód opadowych za pomocą sieci odwadniania, aby zapobiec przenoszeniu ładunków zawieszin do jakichkolwiek nieprzepuszczalnych basenów (z których pobiera się wodę wykorzystywaną przez urządzenia tnące) lub do naturalnych cieków wodnych poprzez powierzchniowy spływ wody deszczowej przez obszary robocze.

Jeżeli stosuje się techniki cięcia na mokro:

- wodę wykorzystywaną przez urządzenia tnące na mokro przechowuje się w nieprzepuszczalnym zbiorniku (np. w cysternie, wyścielonym basenie lub basenie wykutym w nieprzepuszczalnej skale),
- substancje stałe oddziela się od ścieków powstałych w procesie cięcia za pomocą systemów sedymentacji, zbiorników retencyjnych, odpylaczy cyklonowych, osadników lamelowych, pras filtracyjnych lub dowolnej ich kombinacji; oczyszczona woda wraca do nieprzepuszczalnego basenu lub zbiornika, z którego pobiera się wodę wykorzystywaną przez urządzenia tnące,
- osad poddany sedymentacji odwadnia się przed: wewnętrznym spożytkowaniem, zewnętrznym spożytkowaniem lub transportem poza teren zakładu do odpowiedniego obiektu trwałego składowania.

Ocena i weryfikacja: podmiot prowadzący kamieniołom dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium popartą odpowiednią dokumentacją opisującą sposoby wykorzystania wody na terenie zakładu i zawierającą informacje na temat systemu gospodarowania wodą, oddzielania osadu oraz działań w zakresie usuwania osadu i miejsc przeznaczenia usuniętego osadu.

2.4 Kontrola pyłów w kamieniołomie

Wnioskodawca wykazuje, że na terenie kamieniołomu wdrożono operacyjne środki kontroli pyłu. W różnych zakładach mogą być stosowane różne środki, ale we wszystkich zakładach powinny one obejmować następujące elementy:

- wykorzystanie przeciwpyłowych natrysków wodnych lub próżniowych okapów odciągowych połączonych z workami filtrowymi/elektrofiltrami podczas cięcia na sucho, kruszenia lub innych czynności, które mogą wytworzyć znaczne ilości pyłu,
- gotowy plan przeniesienia, zmiany lub zatrzymania działalności na terenie zakładu w celu zapobieżenia lub zminimalizowania emisji pyłów do atmosfery w okresach niekorzystnej pogody (nie dotyczy kamieniołomów podziemnych),
- włączenie do projektu kamieniołomu elementów chroniących przed wiatrem, które mają ograniczyć prędkość wiatru, a zatem zminimalizować emisje pyłów i erozję gleby na terenie zakładu (np. ekrany przeciwwietrzne lub pasy przeciwwietrzne składające się z co najmniej jednego rzędu roślin biegnącego wzdłuż obrzeża miejsca składowania odpadów wydobywczych, w tym obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub miejsca przeładunku odpadów wydobywczych),
- zapewnienie zamkniętego miejsca przechowywania wszystkich odwodnionych osadów pochodzących z cięcia na mokro lub wszystkich pyłów pochodzących z cięcia na sucho przed przemieszczeniem ich do składowiska lub ponownym użyciem na miejscu,
- pokrycie powierzchni najczęściej wykorzystywanych dróg nawierzchnią z betonu lub asfaltu,
- zapewnienie pracownikom odpowiednich szkoleń na temat dobrych praktyk w zakresie kontroli pyłów i zapewnienie pracownikom i odwiedzającym odpowiednich środków ochrony indywidualnej,
- zapewnienie pracownikom regularnych kontroli lekarskich z możliwością częstszego monitorowania pod kątem wykrywania problemów z układem oddechowym i wczesnych objawów krzemicy (ta możliwość jest wymagana jedynie w przypadku kamieniołomów, w których wydobywa się granit i inne skały krzemionkowe).

Ocena i weryfikacja: podmiot prowadzący kamieniołom dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium popartą odpowiednią dokumentacją wraz z (i) opisem środków kontroli pyłów wdrożonych na terenie kamieniołomu oraz (ii) informacjami szczegółowymi na temat systemu badań lekarskich przeznaczonego dla pracowników, w stosownych przypadkach.

2.5 Bezpieczeństwo pracowników i warunki pracy w kamieniołomie

Wnioskodawca dostarcza opis polityki BHP obowiązującej w kamieniołomie. Polityka obejmuje co najmniej:

- systematyczną analizę wszystkich czynników ryzyka i głównych zagrożeń, które mogą zaistnieć w kamieniołomie,
- plan szkoleniowy dla pracowników związany z konkretnymi procedurami roboczymi przeprowadzanymi w kamieniołomie,
- plan inspekcji i konserwacji wszystkich maszyn, narzędzi, instalacji elektrycznych, pojazdów, drabin, pomostów, schodów, barier bezpieczeństwa i innego stosownego wyposażenia,
- rozmieszczenie osłon zamontowanych na stałe wokół ruchomych części maszyn, takich jak taśmy, koła pasowe, koła zębate oraz osłon ruchomych przy piłach tarczowych,
- szybko działające mechanizmy wyłączające zasilanie ręcznych elektronarzędzi oraz przyciski zatrzymania awaryjnego na panelach kontrolnych wszystkich ciężkich maszyn,
- bezpieczne przechowywanie ładunków wybuchowych na terenie zakładu,
- odpowiedni sprzęt transportowy i podnoszący służący do przemieszczenia i ustawiania bloków kamieni wymiarowych i dużych fragmentów bloków,
- plany operacyjno-ratownicze oraz szkolenia dla personelu z udzielania pierwszej pomocy,
- zapewnienie pracownikom i odwiedzającym zakład odpowiednich środków ochrony indywidualnej,
- wyraźne oznaczenie obszarów, w których występuje ryzyko wysokiego poziomu hałasu.

Gwarantuje się następujące aspekty związane z warunkami pracy:

- dostęp do toalety, szatni i stołówki dla pracowników i dostęp do wody pitnej w każdej sytuacji,
- przestrzeganie krajowych przepisów ustawowych i wykonawczych lub podstawowych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP), w zależności od tego, która z nich jest bardziej rygorystyczna,

- umowy o pracę ze wszystkimi pracownikami, które jasno opisują odpowiedni zakres pracy, maksymalne obowiązkowe godziny pracy, wynagrodzenie, składki na ubezpieczenie społeczne (lub inne odpowiednie ubezpieczenie od wypadków w krajach, w których nie ma ubezpieczenia społecznego), uprawnienia urlopowe i okres wypowiedzenia,
- pełna zgodność unijnym lub krajowym prawodawstwem dotyczącym bezpieczeństwa i higieny pracy.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium wraz z kopią swojej polityki bezpieczeństwa i higieny pracy.

W przypadkach gdy zapewniona jest zgodność z konwencjami MOP, wnioskodawca uzyskuje weryfikację przeprowadzoną przez osobę trzecią, popartą audytami na miejscu, stwierdzającą, że w kamieniołomie przestrzega się obowiązujących zasad zawartych w podstawowych konwencjach MOP i w przepisach uzupełniających wymienionych poniżej:

podstawowe konwencje MOP:

- a) praca dzieci:
 - (i) Konwencja dotycząca najniższego wieku dopuszczenia do zatrudnienia z 1973 r. (nr 138);
 - (ii) Konwencja dotycząca zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci z 1999 r. (nr 182);
- b) praca przymusowa lub obowiązkowa:
 - (i) Konwencja dotycząca pracy przymusowej lub obowiązkowej z 1930 r. (nr 29) i protokół z 2014 r. do Konwencji dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej;
 - (ii) Konwencja dotycząca zniesienia pracy przymusowej z 1957 r. (nr 105);
- c) wolność zrzeszania się i prawo do rokowań zbiorowych:
 - (i) Konwencja dotycząca wolności związkowej i ochrony praw związkowych z 1948 r. (nr 87);
 - (ii) Konwencja dotycząca stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych z 1949 r. (nr 98);
- d) dyskryminacja:
 - (i) Konwencja dotycząca jednakowego wynagrodzenia dla pracujących mężczyzn i kobiet za pracę jednakowej wartości z 1951 r. (nr 100);
 - (ii) Konwencja dotycząca dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu (nr 111).

Jeżeli kamieniołom nie znajduje się w państwie członkowskim, konieczne jest przeprowadzenie weryfikacji przez stronę trzecią (np. przez Fairstone lub w ramach innych programów stosujących kryteria co najmniej równoważne warunkom bezpieczeństwa i higieny pracy oraz warunkom pracy wymienionym powyżej).

2.6 Wskaźniki oddziaływania kamieniołomu na krajobraz (fakultatywnie)

Podmiot prowadzący kamieniołom dostarcza następujące dane dotyczące terenu kamieniołomu w celu umożliwienia obliczenia wskaźnika śladu środowiskowego kamieniołomu lub wskaźnika korzystnego użytkowania gruntów w kamieniołomie w oparciu o zdjęcie satelitarne zakładu nie starsze niż 1 rok przed datą przyznania pozwolenia na używanie oznakowania ekologicznego UE.

- **QF (ang. Quarry Front):** (aktywna) przednia część kamieniołomu (m²).
- **EWDA (ang. Extractive Waste Deposition Area):** miejsce składowania odpadów wydobywczych (m²).
- **BPDA (ang. By-Products Deposition Area):** miejsce składowania produktów ubocznych (m²).
- **TAA (ang. Total Authorised Area):** całkowity obszar objęty zezwoleniem dotyczącym terenu, na którym ma miejsce działalność wydobywcza (m²).
- **BA (ang. Biodiverse Area):** obszar bioróżnorodności, który (i) pokryto wierzchnią warstwą gleby i pokrywą roślinną lub utworzono tereny podmokłe/zasadzono specjalnie wyhodowane szuwary z wykorzystaniem gatunków rodzimych w ramach stopniowej rekultywacji lub w którym (ii) po prostu pierwotnie nie naruszono wierzchniej warstwy gleby lub roślinności i który nie jest ograniczony do odizolowanych stref w kamieniołomie (m²).
- **REA (ang. Renewable Energy Area):** obszar energii ze źródeł odnawialnych, którego teren przeznaczono na wytwarzanie energii elektrycznej z energii słonecznej, wodnej, wiatrowej lub z biomasy (m²).

	Wskaźnik śladu środowiskowego kamieniołomu	Wskaźnik korzystnego użytkowania gruntów w kamieniołomie
Obliczenia	współczynnik efektywności wydobywania = $\frac{B + C}{A}$	współczynnik efektywności wydobywania = $\frac{B + C}{A}$
Próg dla 0 punktów	0,70	0,00
Próg dla 5 punktów	0,20	0,40

Przyznaje się łącznie do 10 punktów (5 za każdy wskaźnik) proporcjonalnie do stopnia, w którym wnioskodawca wykaże, że wskaźniki zbliżają się do odpowiednich progów wartych 5 punktów lub je przekraczają.

Ocena i weryfikacja: dostarcza się deklarację uzyskaną od podmiotu prowadzącego kamieniołom, wraz z dokumentacją obejmującą mapy lub zdjęcia satelitarne, na których zakreślono QF, EDWA, BPDA, TAA, BA i REA, wraz z oszacowaniami powierzchni poszczególnych obszarów.

Wymogi dotyczące zakładu przetwórczego

2.7 Zużycie energii w zakładzie przetwórczym

Wnioskodawca wdraża program systematycznego monitorowania, rejestracji i ograniczania jednostkowego zużycia energii w zakładzie przetwórczym oraz emisji CO₂ do poziomów optymalnych. Zgłasza on zużycie energii jako funkcję źródła energii (np. wykorzystującego energię elektryczną i olej napędowy) i celu jej wykorzystania (np. w budynkach na terenie zakładu, do oświetlenia, obsługi urządzeń tnących, obsługi pomp i pojazdów). Wnioskodawca zgłasza zużycie energii na terenie zakładu zarówno w ujęciu bezwzględnym (w jednostkach kWh lub MJ), jak i w odniesieniu do konkretnej produkcji (w jednostkach kWh lub MJ na m³, m² lub t materiału sprzedanego/wyprodukowanego i gotowego do sprzedaży) w danym roku kalendarzowym.

Plan ograniczenia jednostkowego zużycia energii i jednostkowych emisji CO₂ obejmuje środki już wprowadzone lub te, które planuje się wprowadzić (np. bardziej wydajne wykorzystanie obecnego wyposażenia, inwestycje w bardziej wydajne wyposażenie, usprawnienie transportu i logistyki itp.).

Ponadto można przyznać łącznie 20 punktów w następujący sposób:

- do 10 punktów przyznaje się proporcjonalnie do udziału w zużyciu energii (paliwo plus energia elektryczna) energii ze źródeł odnawialnych (od 0 punktów za 0 % udziału energii ze źródeł odnawialnych do 10 punktów za 100 % udziału energii ze źródeł odnawialnych),
- do 5 punktów przyznaje się w zależności od metody zakupu energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, w następujący sposób: za pośrednictwem prywatnych umów o świadczenie usług energetycznych dotyczących odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terenie lub w pobliżu zakładu (5 punktów); za pośrednictwem korporacyjnych umów o zakup energii elektrycznej dotyczących odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terenie lub w pobliżu zakładu (5 punktów); za pośrednictwem długoterminowych korporacyjnych umów o zakup energii elektrycznej dotyczących odnawialnych źródeł energii podłączonych do sieci lub wykorzystujących sieć oddaloną⁽¹⁵⁾ (4 punkty); zielone certyfikaty energii elektrycznej⁽¹⁶⁾ (3 punkty); zakup certyfikatów gwarancji pochodzenia dla energii ze źródeł odnawialnych obejmujących całkowite dostawy energii elektrycznej lub zielonej taryfy od dostawcy mediów⁽¹⁷⁾ (2 punkty),
- przyznaje się 3 punkty w przypadku poddania produktu analizie śladu węglowego zgodnie z normą ISO 14067 lub 5 punktów, jeżeli zastosowano elementy metody odnoszącej się do śladu środowiskowego produktu dotyczącej emisji gazów cieplarnianych⁽¹⁸⁾.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca przedstawia wykaz zużycia energii w zakładzie przetwórczym za okres co najmniej 12 miesięcy przed datą przyznania pozwolenia na używanie oznakowania ekologicznego UE i zobowiązuje się do prowadzenia takiego wykazu przez okres ważności tego pozwolenia. W wykazie zużycia energii rozróżnia się poszczególne rodzaje zużytego paliwa, wyróżniając wszelkie paliwa odnawialne lub składniki paliw mieszanych pochodzące ze źródeł odnawialnych. Plan ograniczania jednostkowego zużycia energii i emisji CO₂ musi co najmniej: zawierać opis sytuacji wyjściowej, w tym jednostkowego zużycia energii w zakładzie przetwórczym w momencie opracowania planu, wskazywać i jasno określać ilościowo poszczególne źródła zużycia energii w zakładzie przetwórczym, wskazywać i uzasadniać działania mające na celu ograniczenie jednostkowego zużycia energii oraz przewidywać coroczne zdawanie sprawozdań z rezultatów.

⁽¹⁵⁾ Zgodnie z art. 15 ust. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

⁽¹⁶⁾ Na podstawie gwarancji pochodzenia oraz przeprowadzonej przez niezależną stronę trzecią weryfikacji spełnienia dodatkowych wymogów zgodnie z art. 19 dyrektywy (UE) 2018/2001.

⁽¹⁷⁾ Odnawialne źródła energii ujawnione zgodnie z art. 19 ust. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 oraz pkt 5 załącznika I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniającej dyrektywę 2012/27/UE (Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 125).

⁽¹⁸⁾ https://eplca.jrc.ec.europa.eu/permalink/PEF_method.pdf

Wnioskodawca przedstawia informacje dotyczące obowiązującej umowy o zakup energii elektrycznej i wskazuje udział odnawialnych źródeł energii w zakupowanej energii elektrycznej. W stosownych przypadkach deklaracja dostawcy energii elektrycznej musi precyzować: (i) udział odnawialnych źródeł energii w dostarczanej energii elektrycznej; (ii) charakter obowiązującej umowy zakupu (tj. prywatna umowa o świadczenie usług energetycznych, korporacyjna umowa o zakup energii elektrycznej, niezależnie certyfikowana zielona energia lub zielona taryfa) oraz (iii) czy zakupiona energia elektryczna pochodzi z odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terenie zakładu lub w jego pobliżu.

Jeżeli wnioskodawca zakupił certyfikaty gwarancji pochodzenia w celu zwiększenia udziału odnawialnych źródeł energii, wnioskodawca dostarcza odpowiednie dokumenty celem wykazania, że certyfikaty gwarancji pochodzenia zakupiono zgodnie z zasadami i regułami działania europejskiego systemu certyfikacji energii elektrycznej.

Jeżeli wystąpiono o przyznanie punktów z tytułu przeprowadzenia analizy śladu węglowego, wnioskodawca dostarcza kopię analizy przeprowadzonej zgodnie z normą ISO 14067 lub metodą odnoszącą się do śladu środowiskowego produktu i zweryfikowanej przez akredytowaną stronę trzecią. Analiza śladu węglowego musi obejmować wszystkie procesy produkcyjne bezpośrednio związane z produkcją kamienia w kamieniołomie i zakładzie przetwórczym, transport w obrębie zakładu i poza teren zakładu podczas produkcji, emisje związane z procesami administracyjnymi (np. funkcjonowanie budynków na terenie zakładu) oraz transport sprzedanego produktu do bramy zakładu przetwórczego lub lokalnego węzła transportowego (np. stacji kolejowej lub portu).

2.8 Gospodarowanie wodą/ściekami w zakładzie przetwórczym

Wnioskodawca przedstawia opis wykorzystania wody w zakładzie przetwórczym kamienia naturalnego, w tym strategię i metody zbierania, ponownego wprowadzania do obiegu i ponownego użycia wody.

Odzyskiwanie substancji stałych ze ścieków powstałych w operacjach cięcia musi się odbywać na terenie zakładu zgodnie z zasadami sedymentacji lub filtracji.

Oczyszczone ścieki muszą być przechowywane na terenie zakładu i ponownie wprowadzone do obiegu do wykorzystania w operacjach cięcia, kontroli pyłów lub w innych celach.

Ponadto przyznaje się 5 punktów za instalację systemu zbierania wody deszczowej w celu zbierania i przechowywania wody deszczowej, która spada na powierzchnie nieprzepuszczalne na terenie zakładu, i zapobiegania spływowi powierzchniowemu wód deszczowych przez obszary robocze oraz przenoszeniu ładunków zawieszonych do jakichkolwiek nieprzepuszczalnych basenów (z których pobiera się wodę wykorzystywaną przez urządzenia tnące) lub do naturalnych cieków wodnych.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium, popartą odpowiednią dokumentacją zawierającą opisy wykorzystania wody na terenie zakładu, sieci zbierania ścieków/wody deszczowej oraz systemu oczyszczania ścieków i ponownego wprowadzania ich do obiegu.

2.9 Kontrola pyłów w zakładzie przetwórczym

Wnioskodawca wykazuje, że na terenie zakładu przetwórczego wdrożono operacyjne środki kontroli pyłu. W różnych zakładach mogą być stosowane różne środki, ale we wszystkich zakładach powinny one obejmować następujące elementy:

- wykorzystanie przeciwpylowych natrysków wodnych lub próżniowych okapów odciągowych połączonych z workami filtrowymi/elektrofiltrami podczas cięcia na sucho, kształtowania lub przeprowadzania innych czynności, które mogą wytworzyć znaczne ilości pyłu,
- regularne usuwanie pyłu z podłóg wewnątrz budynków za pomocą albo natrysków wodnych skierowanych na powierzchnie, z których woda spływa do systemu uzdatniania wody na terenie zakładu, albo urządzenia próżniowego służącego do usuwania pyłu na sucho (zamiatanie suchego pyłu nie powinno mieć miejsca),
- zapewnienie zamkniętego miejsca przechowywania wszystkich odwodnionych osadów pochodzących z cięcia na mokro lub wszystkich pyłów pochodzących z cięcia na sucho przed sprzedażą, przed przemieszczeniem w celu ponownego użycia, przed ponownym użyciem na miejscu lub przed przemieszczeniem ich do składowiska,
- pokrycie powierzchni najczęściej wykorzystywanych dróg nawierzchnią z betonu lub asfaltu,
- zapewnienie pracownikom odpowiednich szkoleń na temat dobrych praktyk w zakresie kontroli pyłów i zapewnienie pracownikom i odwiedzającym odpowiednich środków ochrony indywidualnej,
- zapewnienie pracownikom regularnych kontroli lekarskich z możliwością częstszego monitorowania pod kątem wykrywania problemów z układem oddechowym i wczesnych objawów krzemicy (ta możliwość jest wymagana jedynie w przypadku zakładów przetwórczych, w których przetwarza się granit i inne skały krzemionkowe).

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium, popartą odpowiednią dokumentacją wraz z: (i) opisem środków kontroli pyłów, wdrażonych na terenie zakładu przetwórczego; oraz (ii) informacjami na temat systemu badań lekarskich dla pracowników, w stosownych przypadkach.

2.10 Ponowne użycie odpadów technologicznych pochodzących z zakładu przetwórczego

Wnioskodawca sporządza wykaz odpadów technologicznych wytwarzanych w zakładzie przetwórczym. W wykazie wyszczególnia się rodzaj i ilość wytworzonych odpadów (np. okruchy technologiczne i osad technologiczny).

Wykaz odpadów technologicznych obejmuje okres 12 miesięcy, a w tym samym okresie całkowitą wielkość produkcji szacuje się zarówno pod względem masy (kg lub tony), jak i powierzchni (m²).

Co najmniej 80 % masy okruchów technologicznych wytwarzanych w operacjach przetwarzania kamienia naturalnego na terenie zakładu kieruje się do ponownego użycia w innych zastosowaniach lub do przechowania na terenie zakładu celem przyszłej sprzedaży.

Ponadto można przyznać łącznie 10 punktów w następujący sposób:

- przyznaje się do 5 punktów proporcjonalnie do stopnia, w którym wnioskodawca wykaże wyższy poziom ponownego użycia okruchów technologicznych, aż do maksymalnego poziomu 100 % ponownego użycia według masy (od 0 punktów za ponowne użycie okruchów technologicznych na poziomie 80 % do 5 punktów za ponowne użycie okruchów technologicznych na poziomie 100 %),
- przyznaje się do 5 punktów proporcjonalnie do stopnia, w którym wnioskodawca wykaże jakikolwiek poziom ponownego użycia osadu technologicznego, aż do maksymalnego poziomu 100 % ponownego użycia (od 0 punktów za ponowne użycie osadu technologicznego na poziomie 0 % do 5 punktów za ponowne użycie osadu technologicznego na poziomie 100 %).

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca przedstawia wykaz odpadów w zakładzie przetwórczym za okres co najmniej 12 miesięcy przed datą przyznania pozwolenia na używanie oznakowania ekologicznego UE i zobowiązuje się do prowadzenia takiego wykazu przez okres ważności tego pozwolenia.

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z obowiązkowym wymogiem niniejszego kryterium, popartą wyliczeniem całkowitej ilości okruchów technologicznych z procesu produkcyjnego (w kg lub t). Należy również podać informacje na temat miejsca przeznaczenia tych odpadów technologicznych wraz z wyjaśnieniami, czy jest to ponowne użycie zewnętrzne w innym procesie, czy też wysłanie na składowisko. W odniesieniu do każdego ponownego użycia zewnętrznego lub wywozu na składowisko należy przedstawić dokumenty potwierdzające wysyłkę.

2.11 Zintegrowana regionalnie produkcja prowadzona w zakładzie przetwórczym (fakultatywnie)

Niniejsze kryterium ma zastosowanie do odległości, na której odbywa się transport pomiędzy bramą kamieniołomu i bramą zakładu przetwórczego i dotyczy produktów z kamienia naturalnego pochodzących z danego kamieniołomu.

Przyznaje się do 5 punktów proporcjonalnie do stopnia, w którym wnioskodawcy mogą wykazać, że odległość, na której odbywa się transport pośrednich bloków kamieni wymiarowych z kamieniołomu do zakładu przetwórczego, jest mniejsza niż 260 km (od 0 punktów za odległość wynoszącą ≥ 260 km, do 5 punktów za odległość wynoszącą ≤ 10 km).

Ocena i weryfikacja : wnioskodawca dostarcza adres zakładu przetwórczego oraz adres lub położenie geograficzne odpowiedniej bramy kamieniołomu. Wnioskodawca opisuje również rodzaje transportu wykorzystywane do przewożenia pośrednich bloków kamieni wymiarowych do zakładu przetwórczego.

Trasę transportu oraz całkowitą odległość szacuje się i oznacza na mapie za pomocą zdjęć satelitarnych i powszechnie dostępnego oprogramowania służącego do szacowania odległości.

3. KRYTERIA DOTYCZĄCE PRODUKTÓW Z KONGLOMERATU KAMIENNEGO ŁĄCZONYCH SPOIWAMI ŻYWICZNYMI

System oceny punktowej

W poniższej tabeli przedstawiono system oceny punktowej oraz minimalną liczbę punktów wymaganą do przyznania oznakowania ekologicznego UE produktom z konglomeratu kamiennego.

Kryteria, za spełnienie których można otrzymać punkty	Produkty z konglomeratu kamiennego
1.7. System zarządzania środowiskowego (fakultatywnie)	0, 3 lub 5 punktów
3.1. Zużycie energii	do 30 punktów
3.3. awartość materiałów pochodzących z recyklingu/surowców wtórnych	do 35 punktów
3.4. Zawartość spoiw żywicznych	do 20 punktów
3.5. Ponowne użycie odpadów technologicznych	do 10 punktów
Całkowita maksymalna liczba punktów	100
Minimalna liczba punktów wymagana do przyznania oznakowania ekologicznego UE	50

3.1 Zużycie energii

Jednostkowe zużycie energii elektrycznej w procesie produkcji konglomeratu kamiennego (obejmującym porcjowanie surowca, pierwsze mieszanie, drugie mieszanie, formowanie i wykańczanie) nie może przekraczać 1,1 MJ/kg.

Jeżeli surowiec poddaje się rozdrabnianiu, jednostkowe zużycie energii elektrycznej w procesie rozdrabniania (w MJ/kg) zgłasza się oddzielnie, ale nie dodaje się go do sumy dla danego procesu.

Ponadto można przyznać łącznie 30 punktów w następujący sposób:

- do 10 punktów przyznaje się proporcjonalnie do stopnia ograniczenia jednostkowego zużycia energii elektrycznej w procesie produkcyjnym względem progu doskonałości środowiskowej wynoszącego 0,7 MJ/kg (od 0 punktów za 1,1 MJ/kg do 10 punktów za 0,7 MJ/kg),
- do 10 punktów można przyznać proporcjonalnie do udziału w zużyciu energii elektrycznej energii ze źródeł odnawialnych (od 0 punktów za udział 0 % energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych do 10 punktów za udział 100 % energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych),
- do 10 punktów przyznaje się w zależności od metody zakupu energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, w następujący sposób: za pośrednictwem prywatnych umów o świadczenie usług energetycznych dotyczących odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terenie lub w pobliżu zakładu (10 punktów); za pośrednictwem korporacyjnych umów o zakup energii elektrycznej dotyczących odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terenie lub w pobliżu zakładu (10 punktów); za pośrednictwem długoterminowych korporacyjnych umów o zakup energii elektrycznej dotyczących odnawialnych źródeł energii podłączonych do sieci lub wykorzystujących sieć oddaloną ⁽¹⁹⁾ (8 punkty); zielone certyfikaty energii elektrycznej ⁽²⁰⁾ (6 punkty); zakup certyfikatów gwarancji pochodzenia dla energii ze źródeł odnawialnych obejmujących całkowite dostawy energii elektrycznej lub zielonej taryfy od dostawcy mediów ⁽²¹⁾ (4 punkty).

Ocena i weryfikacja: jednostkowe zużycie energii elektrycznej w procesie produkcyjnym oblicza się poprzez podzielenie zużycia energii elektrycznej odpowiedniego wyposażenia wykorzystywanego w procesie produkcyjnym przez wielkość produkcji (w kg lub m³). Zgłoszone dane muszą być reprezentatywne dla produktów objętych wnioskiem o przyznanie oznakowania ekologicznego UE. W przypadkach, gdy różne produkty będące przedmiotem tego samego wniosku charakteryzują się bardzo odmiennymi wartościami, dane zgłasza się oddzielnie dla poszczególnych produktów. Jeżeli dostępne dane dotyczące produkcji są wyrażone w m³, należy je przeliczyć na kg, wykorzystując odpowiedni czynnik gęstości objętościowej (w kg/m³) dla produktu z konglomeratu kamiennego.

⁽¹⁹⁾ Zgodnie z art. 15 ust. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

⁽²⁰⁾ Na podstawie gwarancji pochodzenia oraz przeprowadzonej przez niezależną stronę trzecią weryfikacji spełnienia dodatkowych wymogów zgodnie z art. 19 dyrektywy (UE) 2018/2001.

⁽²¹⁾ Odnawialne źródła energii ujawnione zgodnie z art. 19 ust. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 oraz pkt 5 załącznika I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniającej dyrektywę 2012/27/UE (Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 125).

Wnioskodawca przedstawia informacje dotyczące obowiązującej umowy o zakup energii elektrycznej i wskazuje udział odnawialnych źródeł energii w zakupowanej energii elektrycznej. W stosownych przypadkach deklaracja dostawcy energii elektrycznej musi precyzować: (i) udział odnawialnych źródeł energii w dostarczanej energii elektrycznej; (ii) charakter obowiązującej umowy zakupu (tj. prywatna umowa o świadczenie usług energetycznych, korporacyjna umowa o zakup energii elektrycznej, niezależnie certyfikowana zielona energia lub zielona taryfa) oraz (iii) czy zakupiona energia elektryczna pochodzi z odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terenie zakładu lub w jego pobliżu.

Jeżeli wnioskodawca zakupił certyfikaty gwarancji pochodzenia w celu zwiększenia udziału odnawialnych źródeł energii, wnioskodawca dostarcza odpowiednie dokumenty celem wykazania, że certyfikaty gwarancji pochodzenia zakupiono zgodnie z zasadami i regułami działania europejskiego systemu certyfikacji energii elektrycznej.

3.2 Kontrola pyłów i jakość powietrza

Wszystkie obszary robocze, w których istnieje ryzyko narażenia na styren i w których stężenie styrenu może przekraczać 20 ppm (lub 85 mg/m³) według danych z monitorowania, wyraźnie się oznacza i dokładnie wentyluje.

Preparaty żywicy dozuje się i miesza z wykorzystaniem systemów zamkniętych.

Wnioskodawca wykazuje, że na terenie zakładu wdrożono środki kontroli pyłu. W różnych zakładach mogą być stosowane różne środki, ale we wszystkich zakładach powinny one obejmować następujące elementy:

- wykorzystanie przeciwpylowych natrysków wodnych lub próżniowych okapów odciągowych połączonych z workami filtrowymi/elektrofiltrami podczas cięcia na sucho, kruszenia lub innych czynności, które mogą wytworzyć znaczne ilości pyłu,
- regularne usuwanie pyłu z podłóg wewnątrz budynków za pomocą albo natrysków wodnych skierowanych na powierzchnie, z których woda spływa do systemu uzdatniania wody na terenie zakładu, albo urządzenia próżniowego służącego do usuwania pyłu na sucho (zamiatanie suchego pyłu nie powinno mieć miejsca),
- zapewnienie zamkniętego miejsca przechowywania wszystkich odwodnionych osadów pochodzących z cięcia na mokro lub wszystkich pyłów pochodzących z cięcia na sucho przed sprzedażą, przed przemieszczeniem w celu ponownego użycia, przed ponownym użyciem na miejscu lub przed przemieszczeniem ich do składowiska,
- pokrycie powierzchni najczęściej wykorzystywanych dróg nawierzchnią z betonu lub asfaltu,
- zapewnienie pracownikom odpowiednich szkoleń na temat dobrych praktyk w zakresie kontroli pyłów i zapewnienie pracownikom i odwiedzającym odpowiednich środków ochrony indywidualnej,
- zapewnienie pracownikom regularnych kontroli lekarskich z możliwością częstszego monitorowania pod kątem wykrywania problemów z układem oddechowym i wczesnych objawów pylicy krzemowej (ta możliwość jest wymagana jedynie w przypadku zakładów pracujących z produktami kwarcowymi).

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium, popartą odpowiednią dokumentacją wraz z: (i) opisem wszystkich obszarów roboczych, w których istnieje ryzyko narażenia na styren oraz informacje szczegółowe na temat istniejącego systemu wentylacyjnego; (ii) opisem środków kontroli pyłów, wdrożonych na terenie zakładu produkcyjnego oraz (iii) informacjami na temat systemu badań lekarskich dla pracowników, w stosownych przypadkach.

3.3 Zawartość materiałów pochodzących z recyklingu/surowców wtórnych

Wnioskodawca ocenia i dokumentuje regionalną dostępność surowca pierwotnego, materiału pochodzącego z recyklingu odpadów wytwarzanych w różnych procesach produkcyjnych oraz surowca wtórnego z produktów ubocznych pochodzących z różnych procesów produkcyjnych. Należy podać przybliżone odległości transportu od udokumentowanych źródeł materiałów.

Ponadto do 35 punktów przyznaje się proporcjonalnie do stopnia włączenia materiału pochodzącego z recyklingu/surowca wtórnego do produktu z konglomeratu kamiennego względem progu doskonałości środowiskowej wynoszącego 35 % m/m zawartości (od 0 punktów za 0 % m/m do 35 punktów za ≥ 35 % m/m zawartości materiału pochodzącego z recyklingu/surowca wtórnego).

Pyłów, ściniek i odrzutów produktów z konglomeratu kamiennego włączonych do nowych produktów nie uznaje się za zawartość pochodzącą z recyklingu, jeżeli wracają one do tego samego procesu, w wyniku którego powstały.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z obowiązkowym wymogiem niniejszego kryterium, popartą dokumentacją, w której wskazano i określono regionalną dostępność surowca pierwotnego, materiału pochodzącego z recyklingu oraz surowca wtórnego.

Materiały pochodzące z recyklingu lub surowce wtórne zalicza się do zawartości materiału pochodzącego z recyklingu/surowca wtórnego tylko wówczas, gdy są one pozyskiwane ze źródeł, które znajdują się maksymalnie 2,5 raza dalej od zakładu produkującego konglomerat kamienny niż główne wykorzystywane surowce pierwotne (np. marmur i kwarc).

Miesięczny bilans materiałów pochodzących z recyklingu/surowców wtórnych przedstawia się w odniesieniu do 12 miesięcy produkcji poprzedzających datę przyznania pozwolenia na używanie oznakowania ekologicznego UE i wnioskodawca zobowiązuje się do prowadzenia takiego bilansu przez okres ważności pozwolenia na używanie oznakowania ekologicznego UE. W bilansie podaje się wchodzące ilości materiałów pochodzących z recyklingu/surowców wtórnych (potwierdzone specyfikacją wysyłkową i fakturami) oraz wychodzące materiały pochodzące z recyklingu/surowce wtórne w całym sprzedanym lub gotowym do sprzedaży konglomeracie kamiennym wraz z oświadczeniami dotyczącymi zawartości materiałów pochodzących z recyklingu/surowców wtórnych (potwierdzonymi oświadczeniami dotyczącymi ilości produktów i odsetka).

Oświadczenia dotyczące zawartości materiałów pochodzących z recyklingu/surowców wtórnych muszą być reprezentatywne względem składów mieszanek wykorzystywanych na poziomie partii w odniesieniu do produktów posiadających oznakowanie ekologiczne UE. Niedozwolone jest ogólne rozdzielanie materiałów pochodzących z recyklingu/surowców wtórnych.

W przypadkach, gdy różne produkty będące przedmiotem tego samego wniosku o pozwolenie charakteryzują się znacznie odmiennymi wartościami, dane zgłasza się oddzielnie dla poszczególnych produktów.

3.4 Zawartość spoiw żywicnych

Wykorzystanie żywic poliestrowych, epoksydowych lub innych żywic w produkcji jest ograniczone do maksymalnie 10 % całkowitej masy produktu końcowego.

Ponadto do 20 punktów przyznaje się proporcjonalnie do stopnia ograniczenia zawartości spoiw żywicnych względem progu doskonałości środowiskowej wynoszącego 5 % (od 0 punktów za zawartość spoiwa na poziomie 10 % do 20 punktów za zawartość spoiwa na poziomie 5 %).

Ocena i weryfikacja : wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z obowiązkowymi wymogami kryterium, popartą wyliczeniem całkowitego wykorzystania spoiwa żywicznego jako % całkowitej masy produktu z konglomeratu kamiennego.

Oświadczenia dotyczące zawartości spoiw muszą być reprezentatywne względem składów mieszanek wykorzystywanych na poziomie partii w odniesieniu do produktów posiadających oznakowanie ekologiczne UE.

W przypadkach, gdy różne produkty będące przedmiotem tego samego wniosku o pozwolenie charakteryzują się znacznie odmiennymi wartościami, dane zgłasza się oddzielnie dla poszczególnych produktów.

3.5 Ponowne użycie odpadów technologicznych

Wnioskodawca sporządza wykaz odpadów technologicznych wytwarzanych w procesie produkcji konglomeratu kamiennego. W wykazie wyszczególnia się rodzaj i ilość wytworzonych odpadów (np. okruchy technologiczne i osad technologiczny).

Wykaz odpadów technologicznych obejmuje okres 12 miesięcy poprzedzających datę przyznania oznakowania ekologicznego UE, a w tym samym okresie całkowitą wielkość produkcji szacuje się zarówno pod względem masy (kg lub tony), jak i powierzchni (m²).

Co najmniej 70 % odpadów technologicznych (okruchy plus osad) wytworzonych podczas produkcji bloków i płyt konglomeratu kamiennego kieruje się do ponownego użycia w innych procesach produkcyjnych.

Ponadto przyznaje się do 10 punktów proporcjonalnie do stopnia, w którym wnioskodawca może wykazać ponowne użycie odpadów technologicznych, maksymalnie do 100 % ponownego użycia (od 0 punktów za ponowne użycie odpadów technologicznych na poziomie 70 % do 10 punktów za ponowne użycie odpadów technologicznych na poziomie 100 %).

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca przedstawia wykaz odpadów w zakładzie produkującym konglomerat kamienny za okres co najmniej 12 miesięcy przed datą przyznania pozwolenia na używanie oznakowania ekologicznego UE i zobowiązuje się do prowadzenia i aktualizacji takiego wykazu przez okres ważności tego pozwolenia.

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z obowiązkowymi wymogami niniejszego kryterium, popartą wyliczeniem całkowitej ilości okruchów i osadu technologicznego z procesu produkcyjnego (w kg lub t). Należy również podać informacje na temat miejsca przeznaczenia tych odpadów technologicznych wraz z wyjaśnieniami, czy jest to ponowne użycie zewnętrzne w innym procesie, czy też wysłanie na składowisko. W odniesieniu do każdego ponownego użycia zewnętrznego lub wywozu na składowisko należy przedstawić dokumenty potwierdzające wysyłkę.

W przypadku gdy przedstawienie konkretnych danych dotyczących linii produkcyjnej lub produktu jest niemożliwe, wnioskodawca powołuje się na dane dotyczące całego zakładu.

4. KRYTERIA DOTYCZĄCE PRODUKTÓW Z MATERIAŁU CERAMICZNEGO I GLINY WYPALANEJ

System oceny punktowej

W poniższej tabeli przedstawiono system oceny punktowej oraz minimalną liczbę punktów wymaganą do przyznania oznakowania ekologicznego UE produktom z materiału ceramicznego i gliny wypalanej.

W przypadkach gdy wnioskodawca wykorzystuje proszek uzyskany metodą suszenia rozpyłowego jako surowiec i nie jest producentem tego surowca, wnioskodawca deklaruje proszek uzyskany metodą suszenia rozpyłowego wykorzystywany do wytwarzania produktów z materiału ceramicznego lub gliny wypalanej, potwierdzając to fakturami za dostawy o dacie nie wcześniejszej niż 1 rok przed datą wniosku. W takim przypadku wnioskodawca dostarcza wszystkie istotne deklaracje uzyskane od producenta proszku uzyskanego metodą suszenia rozpyłowego, które poświadczają zgodność z wszelkimi wymogami związanymi z oznakowaniem ekologicznym UE, które dotyczą kamieniołomów, oraz wszelkimi innymi istotnymi wymogami fakultatywnymi, które mogą umożliwić przyznanie punktów.

W przypadku kryteriów 4.1 i 4.2 w odniesieniu do płytek ceramicznych określono dwa zestawy wartości dopuszczalnych w zależności od tego, czy pozwolenie na stosowanie oznakowania ekologicznego UE ma zastosowanie do ograniczonej liczby produktów (w przypadku gdy należy przedłożyć dane dotyczące stabilnej pracy podczas wytwarzania serii produktów w odniesieniu do reprezentatywnych okresów) lub w przypadku gdy licencja ma zastosowanie do dużej liczby formatów produktów danej rodziny produktów ⁽²⁾ (w przypadku których należy przedłożyć dane średnioroczne). Wartości dopuszczalne dla produkcji średniorocznej są wyższe, aby uwzględnić energię potrzebną do utrzymania temperatury pieca, gdy linia produkcyjna nie działa (np. przy zmianie formatu płytek) lub gdy nie działa pełną mocą (np. podczas nocnej zmiany lub w weekendy).

Kryteria, za spełnienie których można otrzymać punkty	Produkty z materiału ceramicznego i gliny wypalanej
1.7. System zarządzania środowiskowego (fakultatywnie)	0, 3 lub 5 punktów
4.1. Zużycie paliwa na potrzeby suszenia i wypalania	do 20 punktów
4.2. Emisje CO ₂	do 25 punktów
4.4. Emisje pyłów, HF, NO _x i SO _x do atmosfery	do 40 punktów
4.6. Ponowne użycie odpadów technologicznych	do 10 punktów
Całkowita maksymalna liczba punktów, które można uzyskać	100
Minimalna liczba punktów wymagana do przyznania oznakowania ekologicznego UE	50

4.1 Zużycie paliwa na potrzeby suszenia i wypalania

W suszarniach lub piecach nie wykorzystuje się w charakterze paliwa węgla kamiennego, koksu naftowego, lekkiego oleju opałowego i ciężkiego oleju opałowego.

Jednostkowe zużycie energii paliwa na potrzeby procesów suszenia i wypalania nie może przekraczać określonych poniżej odpowiednich obowiązkowych wartości dopuszczalnych.

	Suszarnie rozpyłowe		Suszarnie produktów i piec	
	Obowiązująca wartość dopuszczalna	Próg doskonałości środowiskowej	Obowiązująca wartość dopuszczalna	Próg doskonałości środowiskowej
Płytki ceramiczne: produkt jednostkowy **	1,8 MJ/kg proszku *	1,3 MJ/kg proszku **	4,1 MJ/kg	3,2 MJ/kg
Płytki ceramiczne: rodzina produktów ***			5,5 MJ/kg	4,3 MJ/kg
Kostki brukowe	nd.	nd.	3,5 MJ/kg	2,1 MJ/kg

* Wartość dopuszczalna dotyczy jedynie paliwa zużytego w suszarni rozpyłowej, 1 kg wysuszonego proszku obejmuje wszelką pozostałą zawartość wilgoci, która zazwyczaj stanowi 5–7 %.

** Dane mierzone w stabilnych warunkach pracy, reprezentatywne dla produktu podczas wytwarzania serii produktów.

*** Dane mierzone w okresie jednego roku, w tym dane dotyczące poziomu bazowego zużycia paliwa między poszczególnymi seriami produkcji.

⁽²⁾ Dotyczy trzech rodzin wyrobów z płytek ceramicznych klasy I, II i III wytwarzanych zgodnie z normą EN 14411

Ponadto do 20 punktów przyznaje się proporcjonalnie do stopnia ograniczenia jednostkowego zużycia paliwa na potrzeby suszenia i wypalania względem odpowiedniego progu doskonałości środowiskowej wskazanego w powyższej tabeli (np. dla kostki brukowej: od 0 punktów za 3,5 MJ/kg do 20 punktów za $\leq 2,1$ MJ/kg).

Jeżeli chodzi o produkty z płytek ceramicznych, w przypadku których wykorzystuje się proszek uzyskany metodą suszenia rozpyłowego (wyprodukowany na terenie zakładu albo poza nim), oblicza się dwie oceny punktowe zgodnie z poprzednim akapitem: jedną dla proszku uzyskanego metodą suszenia rozpyłowego (SDP) i jedną dla pieca do obróbki płytek ceramicznych oraz suszarni produktów (KWD). Następnie te dwie oceny punktowe przekształca się w jedną ocenę punktową w następujący sposób:

$$\text{punkty}_{\text{paliwo}} = 0,35(\text{SDP}) + 0,65(\text{KWD})$$

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca deklaruje wartości jednostkowego zużycia paliwa dotyczące odpowiednich produktów wraz z obliczeniami w celu przekształcenia wartości w określoną ocenę punktową. Jednostkowe zużycie paliwa w procesie produkcyjnym oblicza się poprzez podzielenie zużycia paliwa (w MJ) odpowiedniego wyposażenia wykorzystywanego w procesie produkcyjnym przez wielkość produkcji (w kg) podczas odpowiedniego okresu produkcji.

Jeżeli dostępne dane dotyczące produkcji są wyrażone wyłącznie w m^3 , ale należy je zgłosić w kg, wartość należy przeliczyć, wykorzystując stały czynnik gęstości objętościowej (w kg/m^3) dla produktu lub rodziny produktów.

Dane dotyczące całej rodziny produktów muszą być reprezentatywne dla każdej linii produkcyjnej w okresie 12 miesięcy przed datą przyznania oznakowania ekologicznego UE. Dane dotyczące poszczególnych produktów muszą być reprezentatywne dla stabilnych warunków podczas rzeczywistej serii produkcji.

Wkłady paliwa do systemów pieców lub suszarni w jednostkach objętości lub masy bierze się z pomiarów w zakładzie i przekształca na MJ przez pomnożenie objętości/masy paliwa zużytego w danym okresie produkcji (np. w kg, t, L lub Nm^3) przez jednostkową lub ogólną wartość opałową dla tego samego paliwa (np. w MJ/kg, MJ/t, MJ/L lub MJ/ Nm^3).

Jeżeli paliwem wykorzystywanym do wytwarzania ciepła na potrzeby operacji suszenia zasila się system kogeneracji, energię elektryczną wytworzoną przez taki system w danym okresie produkcji (mierzoną w kWh i przekształconą w MJ) należy odliczyć od całkowitego pomiaru zużycia paliwa przez suszarnię.

4.2 Emisje CO₂

Indywidualne emisje CO₂ związane ze spalaniem paliwa i emisje procesowe z dekarbonizacji surowca podczas suszenia i wypalania nie mogą przekraczać określonych poniżej odpowiednich obowiązkowych wartości dopuszczalnych.

	Produkcja proszku uzyskanego metodą suszenia rozpyłowego		Suszarnie produktów i piec *	
	Obowiązująca wartość dopuszczalna	Próg doskonałości środowiskowej	Obowiązująca wartość dopuszczalna	Próg doskonałości środowiskowej
Płytki ceramiczne: produkt jednostkowy ***	84 kg CO ₂ /t proszku *	54 kg CO ₂ /t proszku *	280 kg CO ₂ /t	230 kg CO ₂ /t
Płytki ceramiczne: rodzina produktów ****			360 kg CO ₂ /t	290 kg CO ₂ /t
Kostki brukowe	nd.	nd.	192 kg CO ₂ /t	129 kg CO ₂ /t

* Wartość dopuszczalna dotyczy jedynie paliwa zużytego w suszarni rozpyłowej, 1 kg wysuszonego proszku obejmuje wszelką pozostałą zawartość wilgoci, która zazwyczaj stanowi 5–7 %.

** Wartość dopuszczalna dotyczy jedynie paliwa zużytego w suszarni produktów i piecu oraz szacowanych emisji procesowych z pieca.

*** W oparciu o dane dotyczące zużycia paliwa, mierzone w stabilnych warunkach pracy, reprezentatywne dla produktu podczas wytwarzania serii produktów i zakładanych emisji z procesów technologicznych zachodzących w piecu związanych z produkcją z surowców.

**** W oparciu o dane dotyczące zużycia paliwa, mierzone w okresie jednego roku, z uwzględnieniem poziomu bazowego zużycia paliwa między poszczególnymi seriami produkcji i zakładanych emisji z procesów technologicznych zachodzących w piecu związanych z produkcją z surowców.

Ponadto do 25 punktów przyznaje się proporcjonalnie do stopnia ograniczenia indywidualnych emisji CO₂ względem odpowiedniego progu doskonałości środowiskowej wskazanego w powyższej tabeli (np. dla kostki brukowej: od 0 punktów za 192 kg CO₂/t do 25 punktów za 129 kg CO₂/t).

Jeżeli chodzi o produkty z płytek ceramicznych, w przypadku których wykorzystuje się proszek uzyskany metodą suszenia rozpyłowego (wyprodukowany na terenie zakładu albo poza nim), oblicza się dwie oceny punktowe zgodnie z poprzednim akapitem – jedną dla proszku uzyskanego metodą suszenia rozpyłowego (SDP) i jedną dla pieca i suszarni produktów (KWD). Następnie te dwie oceny punktowe przekształca się w jedną ocenę punktową w następujący sposób:

$$CO_{2\text{score}} = 0,35(SDP) + 0,65(KWD)$$

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z obowiązkowym wymogiem niniejszego kryterium, opartą wyliczeniem indywidualnego poziomu emisji CO₂ zgodnie z odpowiednią metodyką opisaną poniżej.

W przypadku produktów z instalacji objętych zakresem dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²³⁾obliczanie indywidualnych emisji na tonę produktu opiera się na poziomie emisji i poziomach działalności zgodnie z planem metodyki monitorowania ustanowionym na mocy art. 6 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/331 ⁽²⁴⁾w sprawie zasad przydziału bezpłatnych uprawnień.

W przypadku produktów z instalacji nieobjętych zakresem dyrektywy 2003/87/WE wyniki deklaruje się zgodnie z odpowiednią metodyką opartą na obliczeniach określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 601/2012 ⁽²⁵⁾.

W przypadku wyrobów ceramicznych, w których stosuje się proszek uzyskany metodą suszenia rozpyłowego produkowany w oddzielnej instalacji jako surowiec, wnioskodawca przedstawia deklarację producenta proszku uzyskanego metodą suszenia rozpyłowego, w której podano średnią roczną wartość indywidualnego poziomu emisji CO₂, zgodnie z jedną z dwóch opisanych powyżej metod obliczeniowych dla ostatniego roku sprawozdawczości.

We wszystkich przypadkach wartość indywidualnego poziomu emisji CO₂ szacuje się na poziomie produktu lub produktów posiadających oznakowanie ekologiczne UE objętych pozwoleniem na używanie oznakowania ekologicznego UE. Jako podstawę do obliczenia emisji CO₂ wykorzystuje się odpowiednie wartości zużycia paliwa obliczone dla kryterium 4.1, intensywność emisji wykorzystywanych paliw oraz średnią emisję związaną z produkcją z surowców.

4.3 Zużycie wody technologicznej

Zakład wytwarzający produkty z materiału ceramicznego lub gliny wypalanej:

- ma system recyklingu ścieków technologicznych w obiegu zamkniętym, który ułatwia zerowy zrzut cieczy, albo
- jest w stanie wykazać, że określone zużycie wody słodkiej jest mniejsze lub równe wartościom dopuszczalnym określonym w poniższej tabeli.

Typ produktu	Czy na terenie zakładu przeprowadza się suszenie rozpyłowe?	Dopuszczalny poziom zużycia
płytki ceramiczne i kostka brukowa	Tak	1,0 L/kg
	Nie	0,5 L/kg

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z obowiązkowym wymogiem, w której określono środki, za pomocą których spełniono ten wymóg.

W przypadkach gdy istnieje system zerowego zrzutu cieczy do recyklingu ścieków technologicznych, zawiera ona krótki opis systemu i jego głównych parametrów operacyjnych.

⁽²³⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 59 z 27.2.2019, s. 8).

⁽²⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 181 z 12.7.2012, s. 30).

W przypadkach gdy taki system nie istnieje, podaje się dane dotyczące całkowitego zużycia wody procesowej (w L lub m³) oraz dane dotyczące całkowitej produkcji ceramiki lub gliny wypalanej (w kg lub m²) za ostatni rok kalendarzowy lub okres kolejnych 12 miesięcy poprzedzający datę przyznania oznakowania ekologicznego UE.

W przypadku gdy przedstawienie konkretnych danych dotyczących linii produkcyjnej lub produktu jest niemożliwe, wnioskodawca powołuje się na dane dotyczące całego zakładu.

Zużycie wody na potrzeby toalet, stołówek i innych działań niezwiązanych bezpośrednio z procesem produkcyjnym należy mierzyć osobno i nie należy ich uwzględniać w obliczeniach.

4.4 Emisje pyłów, HF, NO_x i SO_x do atmosfery

Środki mające na celu ograniczenie emisji pyłów pochodzących z „zimnych” prac pyłących w zakładzie produkcji płytek ceramicznych obejmują co najmniej odbiór, mieszanie i mielenie surowców oraz formowanie i glazurowanie/dekorowanie płytek.

Indywidualne emisje pyłów, HF, NO_x i SO_x do atmosfery związane z wyrobem produktów z materiału ceramicznego lub gliny wypalanej nie mogą przekraczać odpowiednich obowiązkowych wartości dopuszczalnych określonych w poniższej tabeli.

Parametr dotyczący emisji	Obowiązująca wartość dopuszczalna	Próg doskonałości środowiskowej	Metoda badania	Punkty, które można uzyskać
Pyły (suszarnia rozpyłowa) *	90 mg/kg	nd.	EN 13284	nd.
Pyły (z pieca)	50 mg/kg	10 mg/kg	EN 13284	do 10
HF (piec)	20 mg/kg	6 mg/kg	ISO 15713	do 10
NO _x (np. NO ₂) (piec)	250 mg/kg	170 mg/kg	EN 14792	do 10
SO _x (np. SO ₂) (piec)	1300 mg/kg	750 mg/kg	EN 14791	do 10

* Wyłącznie w odniesieniu do produktów, w których jako surowiec wykorzystuje się proszek uzyskany metodą suszenia rozpyłowego.

Ponadto do 40 punktów przyznaje się proporcjonalnie do stopnia ograniczenia rzeczywistych indywidualnych emisji pyłu, HF, NO_x i SO_x względem odpowiednich progów doskonałości środowiskowej wskazanych w powyższej tabeli (np. dla emisji HF: od 0 punktów za 20 mg/kg do 10 punktów za ≤ 6 mg/kg).

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z obowiązkowymi wymogami tego kryterium, popartą (i) opisem wdrożonych na terenie zakładu środków mających na celu ograniczenie emisji pyłów pochodzących z „zimnych” prac pyłących oraz (ii) danymi z zakładu w mg/Nm³ i wyrażonymi jako średnia wartość roczna obliczona na podstawie średnich wartości dziennych. Dane uzyskuje się poprzez ciągłe lub okresowe monitorowanie zgodnie z odpowiednimi normami EN lub ISO. W przypadkach okresowego monitorowania pobiera się co najmniej trzy próbki podczas stabilnej pracy suszarni rozpyłowej lub pieca na potrzeby wytwarzania serii produktów posiadających oznakowanie ekologiczne UE.

Jeżeli dostępne dane dotyczące produkcji są wyrażone wyłącznie w m², ale należy je zgłosić w kg, wartość należy przeliczyć, wykorzystując stały czynnik gęstości objętościowej (w kg/m²) dla produktu lub rodziny produktów.

Dane dotyczące całej rodziny produktów muszą być reprezentatywne dla każdej linii produkcyjnej w okresie 12 miesięcy przed datą przyznania oznakowania ekologicznego UE. Dane dotyczące poszczególnych produktów muszą być reprezentatywne dla stabilnych warunków podczas rzeczywistej serii produkcji.

Aby przeliczyć wyniki monitorowania gazów spalinowych z mg/Nm³ (przy 18 % zawartości O₂) na mg/kg produktu z materiału ceramicznego/z gliny wypalanej, należy pomnożyć je przez jednostkową objętość przepływu gazu (Nm³/kg produktu). Jeden Nm³ odnosi się do jednego m³ gazu suchego w warunkach standardowych 273K i 101,3 kPa.

W przypadku gdy przedstawienie konkretnych danych dotyczących linii produkcyjnej lub produktu jest niemożliwe, wnioskodawca powołuje się na dane dotyczące całego zakładu i przydziela emisje dotyczące produkcji objętej oznakowaniem ekologicznym UE na podstawie masy.

4.5 Gospodarowanie ściekami

Ścieki technologiczne z wytwarzania produktów z materiału ceramicznego lub gliny wypalanej należy oczyszczać zgodnie z jednym z poniższych wariantów:

- wariant 1: oczyszczanie na terenie zakładu w celu usunięcia zawiesiny i powrót oczyszczonych ścieków do procesu produkcyjnego w ramach systemu zerowego zrzutu cieczy, lub
- wariant 2: oczyszczanie na terenie zakładu w celu usunięcia zawiesiny (lub brak oczyszczania), a następnie wysłanie ścieków do oczyszczalni prowadzonej przez osobę trzecią, lub
- wariant 3: oczyszczanie na terenie zakładu w celu usunięcia zawiesiny, a następnie odprowadzenie ścieków do lokalnych cieków wodnych.

W przypadkach, w których zastosowanie mają warianty 2 lub 3, odpowiednio wnioskodawca lub operator oczyszczalni ścieków prowadzonej przez osobę trzecią musi wykazać zgodność z następującymi wartościami dopuszczalnymi dla końcowych ścieków oczyszczonych, które są odprowadzane do lokalnych cieków wodnych.

Parametr	Wartość dopuszczalna	Metody badania
Zawiesina	40 mg/l	ISO 5667-17
Kadm	0,015 mg/l	ISO 8288
Ołów	0,15 mg/l	ISO 8288

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności określającą, który z wariantów ma zastosowanie do zakładu produkcyjnego.

W przypadkach gdy istnieje system zerowego zrzutu cieczy do recyklingu ścieków technologicznych, zawiera ona krótki opis systemu i jego głównych parametrów operacyjnych.

W przypadkach gdy oczyszczone lub nieoczyszczone ścieki są wysyłane do oczyszczalni ścieków prowadzonej przez osobę trzecią, operator oczyszczalni deklaruje średnie stężenia zawiesin, kadmu i ołowiu w końcowych ściekach oczyszczonych i dostarcza sprawozdania z badań opartych na cotygodniowej analizie odprowadzanych ścieków zgodnie ze standardowymi metodami badań określonymi powyżej lub równoważnymi wewnętrznymi metodami laboratoryjnymi. Rzadsze badania dozwolone są w przypadkach, w których dopuszcza to pozwolenie na prowadzenie działalności.

W przypadkach gdy ścieki technologiczne są oczyszczane na terenie zakładu, a odpływ jest odprowadzany do lokalnych cieków wodnych, wnioskodawca deklaruje średnie stężenia zawiesin, kadmu i ołowiu w końcowych ściekach oczyszczonych i dostarcza sprawozdania z badań opartych na cotygodniowej analizie odprowadzanych ścieków zgodnie ze standardowymi metodami badań określonymi powyżej lub równoważnymi wewnętrznymi metodami laboratoryjnymi. Rzadsze badania dozwolone są w przypadkach, w których dopuszcza to pozwolenie na prowadzenie działalności.

4.6 Ponowne użycie odpadów technologicznych

Wnioskodawca sporządza wykaz odpadów technologicznych z procesu produkcyjnego materiału ceramicznego lub gliny wypalanej. W wykazie wyszczególnia się rodzaj i ilość wytworzonych odpadów technologicznych ⁽²⁶⁾.

Wykaz odpadów technologicznych obejmuje co najmniej okres 12 miesięcy poprzedzających datę przyznania oznakowania ekologicznego UE, a w tym samym okresie całkowitą wielkość produkcji szacuje się zarówno pod względem masy (kg lub tony), jak i powierzchni (m²).

Co najmniej 90 % masy odpadów technologicznych powstających podczas wytwarzania produktów z materiału ceramicznego lub gliny wypalanej włącza się ponownie do procesu produkcyjnego na terenie zakładu, włącza się ponownie do procesów produkcyjnych materiału ceramicznego lub gliny wypalanej poza terenem zakładu lub ponownie używa się w innych procesach produkcyjnych.

Ponadto przyznaje się do 10 punktów proporcjonalnie do stopnia zwiększenia wskaźników ponownego użycia odpadów technologicznych względem progu doskonałości środowiskowej wynoszącego 100 % ponownego użycia (od 0 punktów za ponowne użycie odpadów technologicznych na poziomie 90 % do 10 punktów za ponowne użycie odpadów technologicznych na poziomie 100 %).

⁽²⁶⁾ Za odpady technologiczne uważa się osad/substancje stałe pochodzące z rozdrabniania, przygotowywania głównej części produktu i szkliwa, materiały odrzucone/pęknięte wskutek kształtowania, suszenia, wypalania, rektyfikacji i wykańczania powierzchni oraz pozostałości z systemów ograniczania emisji spalin, takie jak oddzielone pyły/popioły, pozostałości z oczyszczania spalin i złuszczone fragmenty materiałów znajdujących się na dnie adsorbera kaskadowego.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z obowiązkowymi wymogami niniejszego kryterium, popartą wykazem odpadów w odniesieniu do zakładu produkującego materiał ceramiczny lub glinę wypalaną, za okres co najmniej 12 miesięcy przed datą przyznania pozwolenia na stosowanie oznakowania ekologicznego UE oraz obliczenia całkowitej ilości okruchów i osadu technologicznego z procesu produkcyjnego (w kg lub t). Wnioskodawca zobowiązuje się do prowadzenia takiego wykazu na bieżąco przez okres ważności pozwolenia na używanie oznakowania ekologicznego UE.

Należy również podać informacje na temat miejsca przeznaczenia tych odpadów technologicznych wraz z wyjaśnieniami, czy jest to ponowne użycie wewnętrzne, użycie zewnętrzne w innym procesie, czy też wysłanie na składowisko. W odniesieniu do każdego ponownego użycia zewnętrznego lub wywozu na składowisko należy przedstawić dokumenty potwierdzające wysyłkę.

W przypadku gdy przedstawienie konkretnych danych dotyczących linii produkcyjnej lub produktu jest niemożliwe, wnioskodawca powołuje się na dane dotyczące całego zakładu.

4.7 Glazury i farby drukarskie

W przypadku gdy płytki ceramiczne lub produkty z gliny wypalanej są szkliwione lub zdobione, preparat do szkliwienia lub farba drukarska zawierają mniej niż 0,10 % masy ołowiu i mniej niż 0,10 % masy kadmu.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z obowiązkowym wymogiem niniejszego kryterium, popartą odpowiednią deklaracją lub kartą charakterystyki przedstawioną przez dostawcę glazury lub farby drukarskiej.

5. **KRYTERIA DLA PRODUKTÓW Z PREFABRYKATÓW Z BETONU LUB SPRASOWANYCH BLOKÓW ZIEMNYCH ŁĄCZONYCH SPOIWAMI HYDRAULICZNYMI LUB CEMENTEM ALTERNATYWNYM**

System oceny punktowej

Oznakowanie ekologiczne UE można przyznawać zarówno wprowadzanym do obrotu pośrednim spoiwom hydraulicznym lub cementom alternatywnym, jak i końcowym produktom z grupy twardych pokryć stworzonym poprzez zmieszanie takich spoiw lub cementów z kruszywem i wodą, a następnie ich dalsze przetwarzanie i utwardzanie.

W przypadkach gdy wnioskodawca nie jest producentem pośredniego spoiwa hydraulicznego lub cementu alternatywnego, a spoiwu lub cementowi nie przyznano oznakowania ekologicznego UE, wnioskodawca deklaruje spoiwa i cementy wykorzystywane do wytwarzania produktów z grupy twardych pokryć posiadające oznakowanie ekologiczne UE, potwierdzając to fakturami za dostawy o dacie nie wcześniejszej niż 1 rok przed datą wniosku.

W takim przypadku wnioskodawca dostarcza wszystkie istotne deklaracje uzyskane od producenta spoiwa hydraulicznego lub cementu alternatywnego, które poświadczają zgodność z wszelkimi wymogami związanymi z oznakowaniem ekologicznym UE, które dotyczą kamieniołomów, oraz wszelkimi innymi istotnymi wymogami fakultatywnymi, które mogą doprowadzić do przyznania punktów.

W poniższej tabeli przedstawiono system oceny punktowej dla każdego przypadku oraz minimalną liczbę niezbędnych punktów.

	Spoivo hydrauliczne	Cement alternatywny	Produkty z grupy twardych pokryć z kamienia naturalnego na bazie cementu	Produkty z grupy twardych pokryć z kamienia naturalnego na bazie wapna
1.7. System zarządzania środowiskowego dla zakładów produkujących spoiwa hydrauliczne (fakultatywnie)	0, 3 lub 5 punktów	nd.	nd.	nd.
1.7. System zarządzania środowiskowego dla zakładów produkujących twarde pokrycia)	nd.	nd.	0, 3 lub 5 punktów	0, 3 lub 5 punktów
5.1. Współczynnik klinkieru	do 15 punktów	do 15 punktów	do 15 punktów	nd.
5.2. Emisje CO ₂	do 20 punktów	do 20 punktów	do 20 punktów	do 20 punktów
5.3. Emisje pyłów, NO _x i SO _x do atmosfery	do 15 punktów	nd. lub do 15 punktów	do 15 punktów	do 15 punktów
5.4. Odzysk i odpowiedzialne pozyskiwanie surowców	nd.	nd.	do 25 punktów	do 25 punktów
5.5. Zużycie energii	nd.	nd.	do 20 punktów	do 20 punktów
5.6. Projekty produktów innowacyjnych pod względem środowiskowym (fakultatywnie)	nd.	nd.	do 10 punktów	do 15 punktów
Całkowita maksymalna liczba punktów, które można uzyskać	55	35 lub 50	110	100
Minimalna liczba punktów wymagana do przyznania oznakowania ekologicznego UE	27,5	17,5 lub 25	55	50

5.1 Współczynnik klinkieru

Kryterium to nie ma zastosowania do spoiw hydraulicznych na bazie wapna.

W przypadku hydraulicznych spoiw cementowych:

Wnioskodawca lub dostawca hydraulicznego spoiwa cementowego podaje współczynnik klinkieru lub przynajmniej odpowiednią adnotację zgodnie z normą EN 197-1 (która może być stosowana jako wskaźnik zastępczy dla współczynnika klinkieru zgodnie z poniższą tabelą).

Adnotacja zgodnie z normą EN 197-1	Przyjęty współczynnik klinkieru	Adnotacja zgodnie z normą EN 197-1	Przyjęty współczynnik klinkieru
CEM I	0,96	CEM II/A-L	0,83
CEM II/A-S	0,83	CEM II/B-L	0,68
CEM II/B-S	0,68	CEM II/A-LL	0,83
CEM II/A-D	0,88	CEM II/B-LL	0,68
CEM II/A-P	0,83	CEM II/A-M	0,80
CEM II/B-P	0,68	CEM II/B-M	0,68
CEM II/A-Q	0,83	CEM III/A	0,47
CEM II/B-Q	0,68	CEM III/B	0,25
CEM II/A-V	0,83	CEM III/C	0,09
CEM II/B-V	0,68	CEM IV/A	0,73
CEM II/A-W	0,83	CEM IV/B	0,52
CEM II/B-W	0,68	CEM V/A	0,72
CEM II/A-T	0,83	CEM V/B	0,57
CEM II/B-T	0,68		

Wnioskodawcom można przyznać do 15 punktów proporcjonalnie do stopnia ograniczenia współczynnika klinkieru w hydraulicznej zaprawie cementowej względem progu doskonałości środowiskowej wynoszącego 0,60 (od 0 punktów za współczynnik klinkieru $\geq 0,90$ do 15 punktów za współczynnik klinkieru $\leq 0,60$).

W przypadku cementów alternatywnych:

Wnioskodawcom można przyznać do 15 punktów proporcjonalnie do stopnia ograniczenia współczynnika klinkieru w cemencie względem progu doskonałości środowiskowej wynoszącego 0,00 (od 0 punktów za współczynnik klinkieru 0,30 do 15 punktów za współczynnik klinkieru 0,00).

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca przedstawia deklarację współczynnika klinkieru dla danego spoiwa hydraulicznego lub odpowiednią adnotację dla spoiwa zgodnie z tabelą 1 normy EN 197-1 dla dostarczonych spoiw hydraulicznych.

W przypadkach gdy w produkcji z grupy twardych pokryw stosuje się więcej niż jedno spoiwo hydrauliczne lub więcej niż jeden cement alternatywny (np. w dwuwarstwowych płytkach lastrykowych), wnioskodawca oblicza punkty, które miałyby zastosowanie do każdego spoiwa hydraulicznego lub cementu alternatywnego, jakby gdyby było ono jedynym stosowanym spoiwem lub cementem, a następnie oblicza średnią ważoną dla sumy punktów na podstawie względnego dodatku każdego spoiwa hydraulicznego lub alternatywnego cementu do produktu.

5.2 Emisje CO₂

Emisje CO₂ związane z wytwarzaniem klinkieru cementu portlandzkiego, wapna lub cementów alternatywnych nie mogą przekraczać odpowiednich obowiązkowych wartości dopuszczalnych określonych w poniższej tabeli, gdy obliczenia prowadzi się przy użyciu odpowiedniej metody obliczeniowej również określonej w poniższej tabeli.

Typ produktu	Obowiązująca wartość dopuszczalna	Próg doskonałości środowiskowej	Metoda obliczania CO ₂
Klinkier szarego cementu portlandzkiego	816 kg CO ₂ /t klinkieru	751 kg CO ₂ /t klinkieru	Odpowiednio zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/331 lub rozporządzeniem (UE) nr 601/2012
Wapno	1 028 kg CO ₂ /t wapna hydraulicznego	775 kg/CO ₂ /t wapna hydraulicznego	
Klinkier białego cementu portlandzkiego	1 063 kg CO ₂ /t klinkieru	835 kg CO ₂ /t klinkieru	
Cementy alternatywne	571 kg CO ₂ /t cementu	526 kg CO ₂ /t cementu	Ślad węglowy zgodnie z ISO 14067 dla etapów cyklu życia A1–A3

Ponadto do 20 punktów przyznaje się proporcjonalnie do stopnia ograniczenia emisji CO₂ względem odpowiedniego progu doskonałości środowiskowej wskazanego w powyższej tabeli (np. dla klinkieru szarego cementu portlandzkiego: od 0 punktów za 816 kg CO₂/t klinkieru do 20 punktów za 751 kg CO₂/t klinkieru).

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z obowiązkowym wymogiem niniejszego kryterium, popartą wyliczeniem indywidualnego poziomu emisji CO₂ zgodnie z odpowiednią metodyką określoną w powyższej tabeli.

W przypadku produktów z instalacji objętych zakresem dyrektywy 2003/87/WE obliczanie indywidualnych emisji na tonę produktu opiera się na poziomie emisji i poziomach działalności zgodnie z planem metodyki monitorowania ustanowionym na mocy art. 6 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331 w sprawie zasad przydziału bezpłatnych uprawnień.

W przypadku produktów z instalacji nieobjętych zakresem dyrektywy 2003/87/WE wyniki deklaruje się zgodnie z odpowiednią metodyką opartą na obliczeniach określoną w rozporządzeniu (UE) nr 601/2012.

We wszystkich przypadkach wartość indywidualnego poziomu emisji CO₂ szacuje się na poziomie produktu lub produktów posiadających oznakowanie ekologiczne UE objętych pozwoleniem na używanie oznakowania ekologicznego UE. W przypadkach, w których instalacje wytwarzają więcej niż jeden rodzaj produktu, dane opierają się na rzeczywistych liniach produkcyjnych i procesach stosowanych do wytwarzania produktu, który ma być objęty pozwoleniem, o ile jest to wykonalne. W przypadku emisji spowodowanych procesami wspólnymi dla wielu produktów w tej samej instalacji, emisje przydziela się na podstawie masy.

Jeżeli stosuje się cement alternatywny, wnioskodawca dostarcza kopię analizy śladu węglowego przeprowadzonej zgodnie z normą ISO 14067 i zweryfikowanej przez akredytowaną stronę trzecią. Analiza śladu węglowego musi obejmować produkcję wszystkich głównych wykorzystywanych surowców i wszystkich aktywatorów chemicznych dla etapów cyklu życia A1–A3. W przypadku braku szczegółowych danych od dostawców materiałów należy stosować ogólne wskaźniki emisji z bazy danych dotyczącej analizy zbioru wejść i wyjść (LCI).

W przypadkach gdy w produkcie z grupy twardych pokryw stosuje się więcej niż jedno spoiwo hydrauliczne lub więcej niż jeden cement alternatywny (np. dwuwarstwowe płytki lastrykowe), wnioskodawca oblicza punkty, które miałyby zastosowanie do każdego spoiwa hydraulicznego lub cementu alternatywnego, jakby gdyby było ono jedynym stosowanym spoiwem lub cementem, a następnie oblicza średnią ważoną dla sumy punktów na podstawie względnego dodatku każdego spoiwa hydraulicznego lub alternatywnego cementu do produktu.

5.3 Emisje pyłów, NO_x i SO_x do atmosfery

Niniejsze kryterium ma zastosowanie do spoiw hydraulicznych, ale nie do cementów alternatywnych, jeśli zawartość klinkieru wynosi ≤ 30 % m/m.

Indywidualne emisje pyłów, NO_x i SO_x do atmosfery z pieca cementowego lub wapiennego nie mogą przekraczać odpowiednich obowiązkowych wartości dopuszczalnych określonych w poniższej tabeli:

Parametr	Obowiązkowe wartości dopuszczalne indywidualnych emisji	Próg doskonałości środowiskowej	Metoda badania	Punkty, które można uzyskać
Pyły	≤ 34,5 g/t klinkieru lub wapna hydraulicznego	≤ 11,5 g/t klinkieru lub wapna hydraulicznego	EN 13284	do 5
NO _x (np. NO ₂)	≤ 1472 g/t klinkieru lub wapna hydraulicznego	≤ 920 g/t klinkieru lub wapna hydraulicznego	EN 14791	do 5
SO _x (np. SO ₂)	≤ 460 g/t klinkieru lub wapna hydraulicznego	≤ 115 g/t klinkieru lub wapna hydraulicznego	EN 14792	do 5

Ponadto do 15 punktów można przyznać proporcjonalnie do stopnia ograniczenia rzeczywistych jednostkowych emisji (wyrażonych w g/t klinkieru lub g/t wapna hydraulicznego) pyłu, NO_x i SO_x względem odpowiednich progów doskonałości środowiskowej wskazanych w powyższej tabeli (np. 0 punktów za emisję 34,5 g/t pyłu klinkierowego, 5 punktów za emisję 11,5 g/t pyłu klinkierowego).

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z obowiązkowymi wymogami tego kryterium, popartą danymi z zakładu dotyczącymi emisji z pieca cementowego lub wapiennego, w mg/Nm³ i wyrażonymi jako średnia wartość roczna obliczona na podstawie średnich wartości dziennych. Dane z zakładu uzyskano poprzez ciągłe monitorowanie zgodnie z odpowiednimi normami EN lub ISO.

Aby przeliczyć wyniki monitorowania gazów spalinowych z mg/Nm³ (przy 10 % zawartości O₂) na g/t klinkieru, należy pomnożyć je przez jednostkową objętość przepływu gazu w piecu (Nm³/t klinkieru). Jednostkowe objętości przepływu gazu w piecach cementowych zazwyczaj wynoszą 1700–2500 Nm³/t klinkieru. Przy obliczeniach emisji pyłów, NO_x i SO_x producent cementu musi jasno określić współczynnik natężenia przepływu powietrza. Jeden Nm³ odnosi się do jednego m³ gazu suchego w warunkach standardowych 273K i 101,3 kPa.

Aby przeliczyć wyniki monitorowania gazów spalinowych z mg/Nm³ (przy 11 % zawartości O₂) na g/t wapna, należy pomnożyć je przez jednostkową objętość przepływu gazu w piecu (Nm³/t wapna). Jednostkowe objętości przepływu gazu w piecach wapiennych mogą zazwyczaj wynosić 3000–5000 Nm³/t wapna w zależności od rodzaju używanego pieca. Przy obliczeniach emisji pyłów, NO_x i SO_x producent wapna musi jasno określić współczynnik natężenia przepływu powietrza. Jeden Nm³ odnosi się do jednego m³ gazu suchego w warunkach standardowych 273K i 101,3 kPa.

W przypadku ciągłych procesów produkcyjnych dane powinny być reprezentatywne dla okresu 12 miesięcy poprzedzających datę przyznania pozwolenia na używanie oznakowania ekologicznego UE. W przypadku krótszych procesów produkcyjnych należy podać rzeczywiste okresy produkcji, a dane z zakładu powinny odzwierciedlać co najmniej 80 % procesu produkcyjnego.

W przypadku gdy przedstawienie konkretnych danych dotyczących linii produkcyjnej lub produktu jest niemożliwe, wnioskodawca powołuje się na dane dotyczące całego zakładu.

W przypadkach gdy do wytwarzania produktów z grupy twardych pokryć, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE, stosuje się więcej niż jedno spoiwo hydrauliczne (np. w dwuwarstwowych płytках lastrykowych), wnioskodawca oblicza punkty, które miałyby zastosowanie do każdego spoiwa hydraulicznego, jakby gdyby było ono jedynym stosowanym spoiwem hydraulicznym, a następnie oblicza średnią ważoną dla sumy punktów na podstawie relatywnej ilości każdego spoiwa hydraulicznego stosowanego na linii produkcyjnej produktu z grupy twardych pokryć, któremu przyznano oznakowanie ekologiczne UE.

5.4 Odzysk i odpowiedzialne pozyskiwanie surowców

Wnioskodawca ocenia i dokumentuje regionalną dostępność surowca pierwotnego, materiału pochodzącego z recyklingu odpadów wytwarzanych w różnych procesach produkcyjnych oraz surowca wtórnego z produktów ubocznych pochodzących z różnych procesów produkcyjnych. Należy podać przybliżone odległości transportu od udokumentowanych źródeł materiałów.

W odniesieniu do wszelkich partii zwróconego lub odrzuconego betonu wnioskodawca posiada procedury, w ramach których cały zwrócony/odrzucony materiał jest:

- w ramach recyklingu bezpośrednio przetwarzany w nowe partie betonu, które są odlewane przed utwardzeniem zwróconego/odrzuconego betonu, albo
- poddawany recyklingowi jako kruszywo w nowych partiach po utwardzeniu zwróconego/odrzuconego betonu, albo
- poddawany recyklingowi poza terenem zakładu przed utwardzeniem albo po nim na podstawie ustaleń umownych z osobą trzecią.

Ponadto w następujący sposób można przyznać łącznie maksymalnie 25 punktów w związku z pozyskiwaniem surowców:

	Produkty z cementu	Produkty z cementu na bazie wapna lub z cementów alternatywnych
Zawartość materiałów pochodzących z recyklingu lub surowców wtórnych do 30 %	do 20 punktów	do 25 punktów
Łączna zawartość surowców pierwotnych pozyskiwanych w odpowiedzialny sposób do 100 %	do 5 punktów	do 5 punktów
Cement pozyskiwany w odpowiedzialny sposób	5 punktów	nd.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z obowiązkowymi wymogami niniejszego kryterium, popartą dokumentacją, w której wskazano odległości transportu od potencjalnego surowca pierwotnego, materiału pochodzącego z recyklingu oraz surowca wtórnego. Alternatywnie zgodność z obowiązkowymi aspektami niniejszego kryterium można wykazać na podstawie srebrnego, złotego lub platynowego certyfikatu przyznanego producentowi betonu przez Concrete Sustainability Council (CSC) zgodnie z wersją 2.0 instrukcji technicznej CSC.

Materiały pochodzące z recyklingu lub surowce wtórne zalicza się do zawartości materiału pochodzącego z recyklingu/surowca wtórnego tylko wówczas, gdy są one pozyskiwane ze źródeł, które znajdują się maksymalnie 2,5 raza dalej od zakładu produkującego prefabrykaty z betonu niż stosowane główne surowce pierwotne (np. kruszywa gruboziarniste i drobnoziarniste oraz uzupełniające materiały cementowe). Pyłów i odpadów z prefabrykatów z betonu włączonych do nowego wyrobu nie uznaje się za zawartość pochodzącą z recyklingu, jeżeli wracają one do tego samego procesu, w wyniku którego powstały.

Materiały pozyskane w odpowiedzialny sposób uzyskały certyfikat wydany przez Concrete Sustainability Council lub w ramach równoważnego systemu certyfikacji osoby trzeciej.

Miesięczny bilans materiałów pochodzących z recyklingu/surowców wtórnych oraz materiałów odpowiedzialnie pozyskanych przedstawia się w oparciu o 12 miesięcy produkcji poprzedzających datę przyznania pozwolenia na używanie oznakowania ekologicznego UE. Wnioskodawca zobowiązuje się do prowadzenia takiego wykazu na bieżąco przez okres ważności pozwolenia na używanie oznakowania ekologicznego UE. W bilansie podaje się wchodzące ilości materiałów pochodzących z recyklingu/surowców wtórnych oraz materiałów odpowiedzialnie pozyskanych (potwierdzone specyfikacją wysyłkową i fakturami) oraz wychodzące materiały pochodzące z recyklingu/surowce wtórne i materiały odpowiedzialnie pozyskane we wszystkich sprzedanych lub gotowych do sprzedaży prefabrykatakach z betonu wraz z oświadczeniami dotyczącymi zawartości materiałów pochodzących z recyklingu/surowców wtórnych lub materiałów odpowiedzialnie pozyskanych (potwierdzonymi oświadczeniami dotyczącymi ilości produktów i odsetka).

Ze względu na fakt, że proces produkcyjny prefabrykatów z betonu odbywa się partiami, w oświadczeniach dotyczących zawartości materiałów pochodzących z recyklingu/surowców wtórnych oraz oświadczeniach dotyczących stosowania odpowiedzialnie pozyskanego spoiwa hydraulicznego, cementu alternatywnego lub kruszyw uwzględnia się mieszany skład partii. Niedozwolone jest ogólne rozdzielenie materiałów pochodzących z recyklingu/surowców wtórnych/materiałów odpowiedzialnie pozyskanych.

Jeżeli dostępne dane dotyczące produkcji są wyrażone wyłącznie w m³, ale należy je zgłosić w kg lub odwrotnie, wartość należy przeliczyć, wykorzystując stały czynnik gęstości objętościowej dla odpowiedniego materiału.

5.5 Zużycie energii

Wnioskodawca wdraża program systematycznego monitorowania, rejestracji i ograniczania zużycia energii oraz jednostkowej emisji CO₂ w zakładzie produkującym prefabrykaty z betonu do poziomów optymalnych. Zgłasza on zużycie energii jako funkcję źródła energii (np. wykorzystującego energię elektryczną i olej napędowy) i celu jej wykorzystania (np. w budynkach na terenie zakładu, do oświetlenia, obsługi urządzeń tnących, obsługi pomp i pojazdów). Wnioskodawca zgłasza zużycie energii na terenie zakładu zarówno w ujęciu bezwzględny (w jednostkach kWh lub MJ), jak i w odniesieniu do konkretnej produkcji (w jednostkach kWh lub MJ na m³, m² lub t materiału sprzedanego/wyprodukowanego i gotowego do sprzedaży) w danym roku kalendarzowym.

Plan ograniczenia jednostkowego zużycia energii i emisji CO₂ obejmuje środki już wprowadzone lub te, które planuje się wprowadzić (np. bardziej wydajne wykorzystanie obecnego wyposażenia, inwestycje w bardziej wydajne wyposażenie, usprawnienie transportu i logistyki itp.).

Ponadto można przyznać łącznie 20 punktów w następujący sposób:

- do 10 punktów przyznaje się proporcjonalnie do udziału w zużyciu energii (paliwo plus energia elektryczna) energii ze źródeł odnawialnych (od 0 punktów za 0 % udziału energii ze źródeł odnawialnych do 10 punktów za 100 % udziału energii ze źródeł odnawialnych),

- do 5 punktów przyznaje się w zależności od metody zakupu energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, w następujący sposób: za pośrednictwem prywatnych umów o świadczenie usług energetycznych dotyczących odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terenie lub w pobliżu zakładu (5 punktów); za pośrednictwem korporacyjnych umów o zakup energii elektrycznej dotyczących odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terenie lub w pobliżu zakładu (5 punktów); za pośrednictwem długoterminowych korporacyjnych umów o zakup energii elektrycznej dotyczących odnawialnych źródeł energii podłączonych do sieci lub wykorzystujących sieć oddaloną⁽²⁷⁾ (4 punkty); zielone certyfikaty energii elektrycznej⁽²⁸⁾ (3 punkty); zakup certyfikatów gwarancji pochodzenia dla energii ze źródeł odnawialnych obejmujących całkowite dostawy energii elektrycznej lub zielonej taryfy od dostawcy mediów⁽²⁹⁾ (2 punkty),
- przyznaje się 3 punkty w przypadku poddania produktu analizie śladu węglowego zgodnie z normą ISO 14067 lub 5 punktów, jeżeli zastosowano elementy metody odnoszącej się do śladu środowiskowego produktu⁽³⁰⁾ dotyczącej emisji gazów cieplarnianych.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca przedstawia wykaz zużycia energii w zakładzie produkującym prefabrykaty z betonu za okres co najmniej 12 miesięcy przed datą przyznania pozwolenia na używanie oznakowania ekologicznego UE i zobowiązuje się do prowadzenia takiego wykazu przez okres ważności tego pozwolenia. W wykazie zużycia energii rozróżnia się poszczególne rodzaje zużytego paliwa, wyróżniając wszelkie paliwa odnawialne lub składniki paliw mieszanych pochodzące ze źródeł odnawialnych. Plan ograniczania jednostkowego zużycia energii i jednostkowej emisji CO₂ musi co najmniej: zawierać opis sytuacji wyjściowej, w tym zużycia energii w zakładzie produkującym prefabrykaty z betonu w momencie opracowania planu, wskazywać i jasno określać ilościowo poszczególne źródła zużycia energii w zakładzie, wskazywać i uzasadniać działania mające na celu ograniczenie jednostkowego zużycia energii oraz przewidywać coroczne zdawanie sprawozdań z rezultatów.

Wnioskodawca przedstawia informacje dotyczące obowiązującej umowy o zakup energii elektrycznej i wskazuje udział odnawialnych źródeł energii w zakupywanej energii elektrycznej. W stosownych przypadkach deklaracja dostawcy energii elektrycznej musi precyzować: (i) udział odnawialnych źródeł energii w dostarczanej energii elektrycznej; (ii) charakter obowiązującej umowy zakupu (tj. prywatna umowa o świadczenie usług energetycznych, korporacyjna umowa o zakup energii elektrycznej, niezależnie certyfikowana zielona energia lub zielona taryfa) oraz (iii) czy zakupiona energia elektryczna pochodzi z odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terenie zakładu lub w jego pobliżu.

Jeżeli wnioskodawca zakupił certyfikaty gwarancji pochodzenia w celu zwiększenia udziału odnawialnych źródeł energii, wnioskodawca dostarcza odpowiednie dokumenty celem wykazania, że certyfikaty gwarancji pochodzenia zakupiono zgodnie z zasadami i regułami działania europejskiego systemu certyfikacji energii elektrycznej.

Jeżeli wystąpiono o przyznanie punktów z tytułu przeprowadzenia analizy śladu węglowego, wnioskodawca dostarcza kopię analizy przeprowadzonej zgodnie z normą ISO 14067 lub metodą odnoszącą się do śladu środowiskowego produktu i zweryfikowanej przez akredytowaną stronę trzecią. Analiza śladu węglowego musi obejmować wszystkie procesy produkcyjne bezpośrednio związane z produkcją spoiwa hydraulicznego lub cementu alternatywnego, transport surowców w obrębie zakładu i poza teren zakładu do zakładu produkującego prefabrykaty z betonu, produkcję prefabrykatów z betonu, emisje związane z procesami administracyjnymi (np. funkcjonowanie budynków na terenie zakładu) oraz transport sprzedanego produktu do bramy zakładu produkującego prefabrykaty z betonu lub lokalnego węzła transportowego (np. stacji kolejowej lub portu).

5.6 Projekty produktów innowacyjnych pod względem środowiskowym (fakultatywnie)

Prefabrykaty z betonu lub ze sprasowanej ziemi, które przynoszą bezpośrednie lub pośrednie korzyści dla środowiska dzięki co najmniej jednej z opisanych poniżej cech projektu, otrzymują punkty zgodnie z wykazywanymi cechami projektu.

Łączna liczba punktów przyznanych zgodnie z tym kryterium nie może przekroczyć 15 punktów (dla produktów na bazie wapna) lub 10 punktów (dla wszystkich innych produktów z prefabrykatów z betonu lub ze sprasowanej ziemi).

⁽²⁷⁾ Zgodnie z art. 15 ust. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja przekształcona) (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

⁽²⁸⁾ Na podstawie gwarancji pochodzenia obejmujących niezależną weryfikację dodatkowych wymagań przez osobę trzecią zgodnie z art. 19 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja przekształcona) (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

⁽²⁹⁾ Odnawialne źródła energii ujawnione zgodnie z art. 19 ust. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja przekształcona) (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82) oraz pkt 5 załącznika I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniającej dyrektywę 2012/27/UE (wersja przekształcona) (Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 125).

⁽³⁰⁾ https://eplca.jrc.ec.europa.eu/permalink/PEF_method.pdf

Można przyznać łącznie odpowiednio do 10 lub 15 punktów w następujący sposób:

- do 10 punktów przyznaje się proporcjonalnie do stopnia przekroczenia współczynnika minimalnej infiltracji wynoszącego 400 mm/h przez betonowe płytki podłogowe z prefabrykatów lub przepuszczalne betonowe płytki podłogowe, płyty podłogowe lub kostkę brukową oraz do stopnia, w jakim zbliżają się one do progu doskonałości środowiskowej wynoszącego ≥ 2000 mm/h (od 0 punktów za 400 mm/h do 10 punktów za 2000 mm/h),
- do 10 punktów przyznaje się proporcjonalnie do stopnia przekroczenia współczynnika minimalnej pustej przestrzeni wynoszącego 20 % przez blok, płytę lub panel oraz do stopnia, w jakim zbliżają się one do progu doskonałości środowiskowej wynoszącego ≥ 80 % pustej przestrzeni (od 0 punktów za 20 % pustej przestrzeni do 10 punktów za ≥ 80 % pustej przestrzeni),
- do 15 punktów przyznaje się proporcjonalnie do stopnia, w jakim blok, płyta lub panel pozostają poniżej maksymalnej górnej wartości dopuszczalnego przewodnictwa cieplnego wynoszącego 0,45 W/mK oraz do stopnia, w jakim zbliżają się do progu doskonałości środowiskowej wynoszącego $\leq 0,15$ W/mK (od 0 punktów za $\geq 0,45$ W/mK do 15 punktów za $\leq 0,15$ W/mK),
- do 15 punktów przyznaje się proporcjonalnie do stopnia ograniczenia zawartości spoiwa hydraulicznego lub cementu alternatywnego poniżej maksymalnej górnej wartości dopuszczalnej wynoszącej 10 % (wyrażonej w % całkowitej masy produktu) i zbliżenia się do progu doskonałości środowiskowej wynoszącego ≤ 5 % (od 0 punktów za ≥ 10 % do 15 punktów za ≤ 5 %),
- 10 punktów przyznaje się kostkom brukowym posiadającym puste przestrzenie, które mają zostać wypełnione wierzchnią warstwą gleby/piaskiem/żwirem i w których można zasiać trawę, oraz możliwym do zastosowania w nawierzchniach zakładających przepuszczalne rozwiązania (powszechnie znanych jako kostki brukowe wypełnione trawą lub darnią).

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację określającą, czy niniejsze kryterium dotyczy produktów będących przedmiotem wniosku o oznakowanie ekologiczne UE.

W przypadkach gdy wnosi się o przyznanie punktów związanych ze współczynnikami infiltracji betonowych płytek podłogowych z prefabrykatów lub przepuszczalnych betonowych płytek podłogowych, płyt podłogowych lub kostki brukowej, wnioskodawca dostarcza sprawozdania z badań przeprowadzonych zgodnie z normami BS 7533-13, BS DD 229:1996 lub podobnymi normami.

W przypadkach gdy istotne jest kryterium efektywności materiałowej bloku, płyty lub panelu, wnioskodawca dostarcza deklarację dotyczącą odsetka pustej przestrzeni w formie, podając wymiary formy produktu w sposób na tyle szczegółowy, aby możliwe było obliczenie całkowitej objętości i objętości pustej przestrzeni.

W przypadkach gdy wnosi się o przyznanie punktów związanych z produktami o wysokich właściwościach izolacyjnych i niskim przewodnictwie cieplnym, wnioskodawca dostarcza sprawozdania z badań przeprowadzonych zgodnie z normą EN 12667 lub podobnymi normami.

W przypadkach gdy wnosi się o przyznanie punktów związanych z niską zawartością spoiwa hydraulicznego lub cementu alternatywnego, wnioskodawca zgłasza konkretną zawartość spoiwa lub co najmniej maksymalną górną zawartość użytego spoiwa.

W przypadkach gdy istotne jest kryterium dotyczące kostki brukowej z przestrzeniami na trawę/darni, wnioskodawca dostarcza rysunki techniczne form betonowych, zdjęcia ukończonych rzeczywistych instalacji wraz z powierzchniami roślinnymi oraz szczegółowe instrukcje montażu przedstawiające sposób wypełniania produktów i umieszczania w nich nasion.